

3 ЦАРЕ

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21	22																

ГЛАВА 1

А когато цар Давид бе остарял, в напреднала възраст, при все, че го покриваха с дрехи, не се стоплюваше.

2 Затова, слугите му казаха: Нека потърсят за господаря ни царя млада девица за да престоива пред царя и да му пригажда, и да спи на пазвата му, за да се топли господарят ни царят.

3 И тъй, потърсиха по всичките Израилеви предели красива девица, и намериха сунамката Ависага, и доведоха я при царя.

4 Девицата бе много красива, и пригаждаше на царя и му слугуваше; но царят не я позна.

5 Тогава Адония, Агитиният син, надутото си каза: Аз ще царувам. И пригответе си колесници и конници и петдесет мъже, които да тичат пред него.

6 А баща му никога не беше му досаждал с думите: Ти защо правиш това? А той беше и много хубав на глед; и роди се на Давида подир Авесалома.

7 Той се сговори с Иоава Саруиния син и със свещеника Авиатара, и те последваха Адония и му помагаша.

8 Но свещеник Садок, Ванаия Иодаевият син, пророк Натан, Семей и Реий и Давидовите силни мъже не бяха с Адония.

9 И Адония закла овци, говеда и угоени телци при скалата на Зоелет, която е при извора Рогих, и покани всичките си братя царските синове, и всичките Юдови мъже царските слуги.

10 Обаче пророка Натана, Ванаия и силните мъже и братя си Соломона не покани.

11 Тогава Натан говори на Соломоновата майка Витсавее, казвайки: Не си ли чула, че се е възцарил Адония Агитиният син, а господарят ни Давид не знае това?

12 Сега, прочее, ела, моля, да те съветвам, за да избавиш своя живот и живота на сина си Соломона.

13 Иди, влез при цар Давида и кажи му: Господарю мой царю, не закле ли се ти на слугинята си, казвайки: Синът ти Соломон непременно ще царува подир мене, и той ще седи на престола ми? Защо, прочее, се възцари Адония?

14 И ето, докато ти още говориш там с царя, ще дойда и аз подир тебе и ще потвърдя думите ти.

15 И така, Витсавее влезе при царя, в спалнята, като беше царят много стар, и сунамката Ависага му слугуваше.

- 16** И Витсавее се наведе та се поклони на царя. И царят рече: Какво желаеш?
- 17** А тя му каза: Господарю мой, ти се закле в Господа твоя Бог на слугинята си и каза: Твоят син Соломон непременно ще царува подир мене, и той ще седи на престола ми.
- 18** Но сега, ето, Адония се е възцарил; а ти, господарю мой царю, не знаеш това.
- 19** И той е заклал говеда, угоени телци и овци в изобилие, и е поканил всичките царски синове, и свещеника Авиатара, и военачалника Иоава; обаче, слугата ти Соломона не е поканил.
- 20** Но към тебе, господарю мой царю, към тебе са обърнати очите на целия Израил, за да им известиш кой ще седне на престола на господаря ми царя подир него.
- 21** Иначе, когато господарят ми царят заспи с бащите си, аз и синът ми Соломон ще се считаме за оскърбители.
- 22** А докато тя още говореше с царя, ето, дойде и пророк Натан.
- 23** И известявайки на царя, рекоха: Ето пророка Натан. И той, като влезе пред царя, поклони му се с лице до земята.
- 24** И Натан каза: Господарю мой царю, рекъл ли си ти, Адония ще царува подир мене, и той ще седи на престола ми?
- 25** Защото той слезе днес та закла говеда, угоени телци, и овци в изобилие, и покани всичките царски синове, и военачалниците, и свещеника Авиатара; и, ето, ядат и пият пред него, и думат: Да живее цар Адония!
- 26** А мене, мене слугата ти, и свещеника Садока, и Ванаия Иодаевия син, и слугата ти Соломона не покани.
- 27** От господаря ми царя ли стана това нещо, без да си обявил на слугите си, кой ще седне на престола на господаря ми царя подир него?
- 28** Тогава цар Давид в отговор рече: Повикайте ми Витсавее. И тя влезе при царя и застана пред него.
- 29** И царят се закле, казвайки: В името на живия Господ, Който е избавил душата ми от всяко бедствие,
- 30** непременно, както ти се заклех в Господа Израилевия Бог и рекох, че синът ти Соломон ще царува подир мене, и че той ще седи вместо мене на престола ми, непременно така ще направя днес.
- 31** Тогава Витсавее се наведе с лице до земята та се поклони на царя, и каза: Да живее господарят ми цар Давид до века!
- 32** Тогава рече цар Давид: Повикайте ми свещеника Садока, пророка Натана и Ванаия Иодаевия син. И те дойдоха пред царя.
- 33** И царят им рече: Вземете със себе си слугите на вашия господар, качете сина ми Соломона на моята мъска, и заведете го долу в Гион;
- 34** и свещеник Садок и пророк Натан нека го помажат там за цар над Израиля; и засвирете с тръба и кажете: Да живее цар Соломон!
- 35** Тогава качете се тук подир него, и нека дойде и седне на престола ми, защото той ще царува вместо мене, и аз го назначих да бъде вожд на Израиля и на Юда.
- 36** А Ванаия Иодаевият син, в отговор на царя, рече: Амин! така да повели и Господ Бог на господаря ми царя!
- 37** Както е бил Господ с господаря ми царя, така да бъде и със Соломона, и да направи престола му още по-велик от престола на господаря ми цар Давида.
- 38** И така, свещеник Садок пророк Натан и Ванаия Иодаевият син, с херетците и

фелетците, слязоха та качиха Соломона на цар Давидовата мъска и доведоха го в Гион.

³⁹ И свещеник Садок взе рога с мирото от шатъра, за срещане та помаза Соломона. И засвириха с тръба, и всичките люде рекоха: Да живее цар Соломон!

⁴⁰ И всичките люде отидоха нагоре подир него; и людето свиреха с кавали и веселяха се с голямо веселие, така че земята се цепеше от виковете им.

⁴¹ А Адония и всичките му гости чува шума, като свършиха яденето си. И когато Иоав чу тръбния звук рече: Защо е тоя шум и градът развълнуван?

⁴² Докато още говореше, ето, Ионатан, син на свещеника Авиатара дойде; и Адония рече: Влез, защото ти си достоен мъж и носиш добри известия.

⁴³ А Ионатан в отговор рече на Адония: Наистина господарят ни цар Давид направи Соломона цар;

⁴⁴ и царят прати с него свещеника Садока, пророка Натана и Ванаия Иодаевия син, с херетците и фелетците, та го възкачиха на царевата мъска;

⁴⁵ И свещеникът Садок и пророк Натан го помазаха за цар в Гион; и от там отидоха нагоре веселящи се, така щото градът екна. Това е шумът, който сте чули.

⁴⁶ При това, Соломон седна на престола на царството.

⁴⁷ Освен туй, и царските слуги влязоха да честитят на господаря ни цар Давида, и рекоха: Бог да направи името на Соломона по-светло и от твоето име, и да направи престола му по-велик и от твоя престол. И царят се поклони както беше на леглото си.

⁴⁸ Царят още говори така: Благословен да бъде Господ Израилевият Бог, Който ми даде днес син да седи на престола ми, докато очите ми го гледат.

⁴⁹ Тогава всичките гости на Адония се уплашиха, и ставайки отидоха всеки в пътя си.

⁵⁰ А Адония, понеже се уплаши от Соломона, стана и отиде да се хване за роговете на олтара.

⁵¹ И известиха на Соломона, казвайки: Ето, Адония се бои от Цар Соломона, и, ето, хванал се е за роговете на олтара и казва: Нека ми се закълне днес цар Соломон, че няма да убие слугата си с меч.

⁵² И рече Соломон: Ако се покаже достоен мъж, ни един от космите му няма да падне на земята; но ако се намери зло в него, ще се умъртви.

⁵³ И тъй, цар Соломон прати, та го свалиха от олтара; и той дойде да се поклони на цар Соломона. А Соломон му рече: Иди у дома си.

ГЛАВА 2

И когато наближи на Давида времето да умре, заръча на сина си Соломона, казвайки:

² Аз отивам в пътя на целия свят; ти, прочее, се крепи и бъди мъжествен.

³ Пази заръчванията на Господа твоя Бог, ходи в пътищата Му и пази повеленията Му, заповедите Му, съдбите Му и заявленията Му, според както е писано в Моисеевия закон, за да успяваш във всичко, каквото правиш и на където и да се обръщаш;

⁴ За да утвърди Господ думата, с която е говорил за мене, като е казал: Ако внимават чадата ти в пътя си, да ходят пред Мене в истина, от цялото си сърце и от цялата си душа, няма да липсва от тебе мъж върху Израилевия престол.

- ⁵ Освен това, ти знаеш какво ми стори Иоав Саруиният син, и какво направи на двамата военачалници на Израилевите войски, - на Авенира Нировия син и на Амаса Етеровия син, - които уби, като проля боева кръв в мирно време, и обагри с боева кръв пояса, който бе около кръста му, и обувката, които бяха на нозете му.
- ⁶ Постъпвай, прочее, според мъдростта си, и не оставяй белите му коси да слязат с мир в гроба.
- ⁷ Но покажи благост към синовете на галаадеца Верзелей, и нека бъдат между ония, които ядат на трапезата ти; защото така с храна те дойдоха при мене, когато бяхах от братя ти Авесалома.
- ⁸ И ето с тебе вениаминецът Семей Гираевият син, от Ваурим, който ме прокле с горчива клетва в деня, когато отидох в Маханаим; слезе обаче да ме посрещне при Иордан, и заклех му се в Господа, като рекох: Няма да те убия с меч.
- ⁹ Сега, прочее, да го не считаш за невинен; защото си мъдър човек и ще знаеш, що трябва да му направиш за да сведеш белите му коси с кръв в гроба.
- ¹⁰ И така, Давид заспа с бащите си, и биде погребан в Давидовия град.
- ¹¹ А времето, през което Давид царува над Израиля, беше четиридесет години: седем години царува в Хеврон, и тридесет и три години царува в Ерусалим.
- ¹² И Соломон седна на престола на баща си Давида; и царството му се закрепи твърдо.
- ¹³ Тогава Адония, Агитиният син, дойде при Витсавее, Соломоновата майка. А тя каза: С мир ли идеш? И рече: С мир.
- ¹⁴ После рече: Имам да ти кажа една дума. И тя рече: Казвай:
- ¹⁵ Тогава той каза: Ти знаеш, че на мене принадлежеше царството, и че към мене целият Израил беше обърнал лицето си с ожидане за да царувам; обаче царството се отклони, та се падна на братя ми, защото от Господа му дойде.
- ¹⁶ Сега, прочее, имам една просба към тебе: не ми я отричай. И тя му рече: Казвай.
- ¹⁷ И рече: Кажи, моля, на цар Соломона (защото не ще да ти откаже това) да ми даде за жена сунамката Ависага.
- ¹⁸ А Витсавее рече: Добре; аз ще говоря за тебе на царя.
- ¹⁹ И така, Витсавее влезе при цар Соломона да му говори за Адония. И царят стана да я посрещне, и поклони ѝ се; сетне, като седна на престола си, каза да положат престол и за царевата майка; и тя седна отдясно му.
- ²⁰ Тогава тя каза: Една малка просба имам към тебе; не ми я отричай. А царят ѝ рече: Проси, майко моя, защото няма да ти откажа.
- ²¹ И тя рече: Нека се даде сунамката Ависага на братя ти Адония за жена.
- ²² Но цар Соломон в отговор рече на майка си: А защо искаш сунамката Ависага за Адония? искай за него и царството, (защото ми е по-голям брат); да! за него, за свещеника Авиатара и за Иоава Саруиния син.
- ²³ Тогава цар Соломон се закле в Господа, казвайки: Така да ми направи Бог, да! и повече да притури, ако Адония не е изговорил тая дума против живота си.
- ²⁴ Сега, прочее, заклевам се в живота на Господа, Който ме утвърди и ме тури да седна на престола на баща ми Давида, и Който ми направи дом, според както се е обещал, днес непременно Адония ще бъде умъртвен.
- ²⁵ И тъй, цар Соломон прати да изпълни заповедта му Ванаия Иодаевият син, който го нападна; и той умря.
- ²⁶ А на свещеника Авиатара царят каза: Иди в Анатот, на нивите си, защото

заслужаваш смърт; но няма сега да те умъртвя, понеже ти си носил ковчега на Господа Иеова пред баща ми Давида, и понеже си страдал всичко, което е страдал и баща ми.

27 Така Соломон отблъсна Авиатара да не бъде свещеник Господу, за да се изпълни словото, което Господ бе говорил в Сило за Илиевия дом.

28 И когато за това стигна слух до Иоава, (защото Иоав клонеше след Адония, ако и да не беше клонил след Авесалома), Иоав побягна в Господния шатър и се хвана за роговете на олтара.

29 И извести се на цар Соломона: Иоав побягна в Господния шатър, и ето, той е при олтара. Тогава Соломон прати Ванаия Иодевият син, като каза: Иди, нападни го.

30 И тъй, Ванаия дойде в Господния шатър та му рече: Така казва царят: Излез. А той рече: Не, но тук ще умра. И Ванаия извести на царя, казвайки: Така каза Иоав, и такъв отговор ми даде.

31 А царят му рече: Направи според както е рекъл; нападни го и погребни го, за да изгладиш от мене и от бащиния ми дом невинната кръв, която Иоав е пролял.

32 Господ ще възвърне проляната от него кръв на неговата глава, понеже той нападна двама мъже по-праведни и по-добри от него, та ги уби с меч, без да знае баща ми Давид, - Авенира Нировия син, Израилевия военачалник, и Амос Етеровия син, Юдовия военачалник.

33 Така ще се възвърне кръвта им на Иоавовата глава и на главата на потомството му до века; а на Давида, на потомството му, на дома му и на престола му ще бъде мир от Господа до века.

34 Тогава Ванаия, Иодаевият син, влезе да го нападна и го уби; и погребан бе у дома си в пустинята.

35 И вместо него царят постави свещеника Садока.

36 Тогава царят прати да повикат Семея, и рече му: Построй си къща в Ерусалим и живея там и да не излезеш от там на никъде;

37 защото, знай положително, че в деня, когато излезеш и преминеш потока Кедрон, непременно ще бъдеш убит; кръвта ти ще бъде на твоята глава.

38 И Семей рече на царя: Добра е думата; според както каза господарят ми царят, така ще стори слугата ти. И Семей живя в Ерусалим доволно време.

39 А след три години, двама от Семеевите слуги побягнаха при гетския цар Анхуса, Мааховия син; и известиха на Семея, казвайки: Ето, слугите ти са в Гет.

40 Тогава Семей, като стана та оседла осела си, отиде в Гет при Анхуса за да потърси слугите си; и Семей отиде та доведе слугите си от Гет.

41 И извести се на Соломона, че Семей ходил от Ерусалим в Гет и се върнал.

42 Тогава царят прати да повикат Семея, и му рече: Не те ли захлех в Господа и те предупредих, като рекох: Знай положително, че в деня, когато излезеш и отидеш вън, где и да е, непременно ще умреш; и ти ми рече: Добра е думата, която чух?

43 Защо, прочее, не опази Господната клетва и заповедта, която ти дадох?

44 Царят още каза на Семея: Ти знаеш всичкото зло сторено на баща ми Давида, което се таи в сърцето ти; затова, Господ ще възвърне злото ти на твоята глава;

45 а цар Соломон ще бъде благословен, и Давидовият престол утвърден пред Господа до века.

46 Тогава царят заповяда на Ванаия Иодаевия син; и той излезе та го нападна; и той умря. И царството се утвърди в Соломоновата ръка.

ГЛАВА 3

А Соломон се сроди с египетския цар Фараона, като взе Фараоновата дъщеря; и доведе я да живее в Давидовия град догде да свърши съграждането на своя дом, и на Господния дом и на стената около Ерусалим.

² Но людетe жертвуваха по високите места, понеже до онова време нямаше дом съграден за Господното име.

³ И Соломон възлюби Господа, и ходеше в повеленията на баща си Давида; само че жертвуваше и кадеше по високите места.

⁴ И царят отиде в Гаваон, за да принесе там жертва, защото това бе главното високо място; хиляда всеизгаряния принесе Соломон на оня олтар.

⁵ А в Гаваон Господ се яви на Соломона на сън през нощта; и рече Бог: Искай какво да ти дам.

⁶ А Соломон каза: Ти показва голяма милост към слугата Си баща ми Давида, понеже той ходи пред Тебе във вяност, в правда и в сърдечна правота с Тебе; и Ти си запазил за него тая голяма милост, че си му дал син да седи на престола му, както е днес.

⁷ И сега, Господи Боже мой, Ти си направил слугата Си цар вместо баща ми Давида; а аз съм малко момче; не зная как да се обхождам {Еврейски: Да излизам и да влизам.}.

⁸ И слугата Ти е всред Твоите люде които Ти си избрал, люде много, които поради множеството си не могат да се изброят, нито да се пресметнат.

⁹ Дай, прочее, на слугата Си разумно сърце, за да съди людетe Ти, за да различава между добро и зло; защото кой може да съди тоя Твой голям народ;

¹⁰ И тия думи бяха угодни Господу, понеже Соломон поиска това нещо.

¹¹ И Бог му каза: Понеже ти поиска това нещо, и не поиска за себе си дълъг живот, нито поиска за себе си богатство, нито поиска смъртта на неприятелите си, но поиска за себе си разум за да разбираш правосъдие,

¹² ето, сторих според както си казал; ето, дадох ти мъдро и разумно сърце, така щото преди тебе не е имало подобен на тебе, нито подир тебе ще се издигне подобен на тебе.

¹³ А при това ти дадох каквото не си поискал - и богатство и слава, така щото между царете не ще има подобен на тебе през всичките ти дни.

¹⁴ И ако ходиш в Моите пътища, и пазиш повеленията Ми и заповедите Ми, както ходи баща ти Давид, тогава ще продължа дните ти.

¹⁵ И събуди се Соломон; и, ето, бе сън. След това, дойде в Ерусалим и като застана пред ковчега на Господния завет, пожертвува всеизгаряния и принесе примирителни приноси; направи и угощение на всичките си слуги.

¹⁶ Тогава дойдоха при царя две блудници та застанаха пред него.

¹⁷ И едната жена рече: О, господарю мой! аз и тая жена живеем в една къща; и аз родих като живеех с нея в къщата.

¹⁸ И на третия ден, откак родих аз, роди и тая жена; и ние бяхме сами заедно, нямаше външен човек с нас в къщата, само ние двете бяхме в къщата.

¹⁹ И през нощта умрял синът на тая жена, понеже го налегнала.

²⁰ А тя, като станала посред нощ, взела сина ми от при мене, когато слугинята ти спеше, та го турила на своята пазуха, а своя мъртъв син турила на моята пазуха.

²¹ И в зори като станах, за да накърмя сина си, ето, той бе мъртъв; но на утринта,

като го разгледах, ето, не бе моят син, когото бях родила.

²² А другата жена рече: Не, но живият е моят син, и мъртвият е твоят син. А тая рече: Не, но мъртвият е твоят син, а живият е моят син. Така говориха пред царя.

²³ Тогава царят рече: Едната казва: Тоя живият е моят син, а мъртвият е твоят син; а другата казва: Не, но мъртвият е твоят син, а живият е моят син.

²⁴ И царят рече: Донесете ми нож. И донесоха нож пред царя.

²⁵ И царят рече: Разделете на две живото дете, и дайте половината на едната и половината на другата.

²⁶ Тогава оная жена, чието беше живото дете, говори на царя (защото сърцето ѝ я заболя за сина ѝ), казвайки: О господарю мой! дай ѝ живото дете, и недей го убива. А другата рече: Нито мое да е, нито твое; разделете го.

²⁷ Тогава царят в отговор рече: Дайте на тая живото дете, и недейте го убива; тя е майка му.

²⁸ И целият Израил чу за съда който царят отсъди; и бояха се от царя, защото видяха, че Божия мъдрост имаше в него, за да раздава правосъдие.

ГЛАВА 4

Цар Соломон, прочее, царуваше над целия Израил;

² и ето началниците, които той имаше: Азария, Садоковия син, свещеник;

³ Елиореф и Ахия, синовете на Сиса, секретари; Иосафат, Ахилудовия син, летописец;

⁴ Ванаия, Иодаевия син, над войската; Садок и Авиатар, свещеници;

⁵ Азария, Натановия син, над надзирателите на храната; Завуд, Натановия син, главен чиновник и приятел на царя;

⁶ Ахисар домоуправител; а Адонирам, Авдовия син, над набора.

⁷ А Соломон имаше из целия Израил дванадесет надзиратели; които доставяха храните за царя и за дома му; всеки доставяше за един месец в годината.

⁸ И ето имената им: Оровия син, надзирател в Ефремовата гора;

⁹ Декеровият син, в Макас-Саавим, Ветсемес и Елон-Ветанан.

¹⁰ Еседовият син, в Арувот; под него бе Сохо и цялата страна Ефер;

¹¹ Авинадавовият син, в целия Нафат-дор; той имаше за жена Соломоновата дъщеря Тафата;

¹² Ваана Ахилудовият син, в Таанах и Магедон, и в целия Ветсан, който е при Церетан под Езраел, от Ветсан до Авел-меола до откъд Иокмеам;

¹³ Геверовият син, в Рамот-галаад; той имаше градовете на Яира Манасиевия син, които са в Галаад; той имаше и областта Аргов, която е във Васан, - шестдесет големи градове със стени и медни лостове;

¹⁴ Ахинадав Идовият син, в Маханаим;

¹⁵ Ахимаас, в Нефталим; и той взе за жена Соломоновата дъщеря Васемата;

¹⁶ Ваана, Хусевият син, в Асир и в Алот;

¹⁷ Иосафат, Фаруевият син, в Исахар;

¹⁸ Семей, Илаевият син, във Вениамин;

¹⁹ и Гевер, Уриевият син, в галаадската земя, в земята на аморейския цар Сион и на васанския цар Ог; и в тая земя той бе единственият надзирател.

- ²⁰ Юда и Израил бяха многобройни, по множество както крайморския пясък; ядяха, пиеха и веселяха се.
- ²¹ И Соломон владееше над всичките царства от реката Евфрат до филистимската земя и до египетската граница; и те донасяха подаръци, и бяха подчинени на Соломона през всичките дни на неговия живот.
- ²² А продоволствието за Соломона за един ден бе тридесет кора чисто брашно и шестдесет кора друго брашно,
- ²³ десет угоени говеда и двадесет охранени говеда, и сто овци, освен елени, сърни, биволи и тлъсти птици.
- ²⁴ Защото той владееше над цялата земя отсам реката, от Тапса дори до Газа, - над всички царе отсам реката; и той имаше мир навсякъде около себе си.
- ²⁵ Юда и Израил живееха безопасно, всеки под лозята си и под смоковницата си, от Дан до Вирсавее, през всичките дни на Соломона.
- ²⁶ И Соломон имаше обори за четиридесет хиляди коне за колесниците си, и дванадесет хиляди конници.
- ²⁷ И ония надзиратели продоволствуваха, всеки в месеца си, за цар Соломона и за всички, които дохождаха на Соломоновата трапеза; те не допускаха никаква оскъдност.
- ²⁸ Още ечемик и слама за конете и бързоногите коне донасяха на мястото, гдето бяха, всеки според както му беше определено.
- ²⁹ И Бог даде на Соломона твърде много мъдрост и разум, и душевен простор, като крайморския пясък.
- ³⁰ Така Соломоновата мъдрост надмина мъдростта на всичките източни жители и цялата египетска мъдрост;
- ³¹ защото беше по-мъдър от всичките човеци, - от езраеца Етан, и от Емана, Халкола и Дарда, синовете на Маола; и името му се прочу между всичките околни народи.
- ³² Той изрече три хиляди поговорки; а песните му бяха хиляда и пет на брой.
- ³³ Той говори за дърветата, от ливанския кедър дори до исопа, който никне из стената; говори още за животните, за птиците, за пълзящите и за рибите.
- ³⁴ И от всичките народи, и от всичките царе на света, които бяха чули за мъдростта на Соломона, дохождаха да слушат неговата мъдрост.

ГЛАВА 5

А Тирският цар Хирам, като чу, че помазали Соломона за цар вместо баща му, прати слугите си до него; защото Хирам бе всякога приятел на Давида.

² И Соломон прати на Хирама да кажат:

³ Ти знаеш, че баща ми Давид не можа да построи дом за името на Господа своя Бог по причина на боевете, които го обикаляха от всякъде, докато Господ не положи неприятелите му под стъпалата на нозете му.

⁴ Но сега, Господ моят Бог, ми даде спокойствие навред; нямам противник нито злополука.

⁵ И, ето, аз възнамерявам да построя дом за името на Господа моя Бог, според както Господ говори на баща ми Давида, като рече: Син ти, когото ще поставя вместо тебе на престола ти, той ще построи дом за името Ми.

- ⁶ Сега, прочее, заповядай да ми насекат кедри от Ливан; моите слуги ще бъдат с твоите слуги; и ще ти дам заплата за слугите ти напълно според както ще речеш; защото ти знаеш, че между нас няма човек, който знае да сече дървета, толкова изкусно, колкото сидонците.
- ⁷ Тогава Хирам, като чу Соломоновите думи, много се зарадва и рече: Благословен да бъде днес Господ, Който даде на Давида мъдър син да царува над тоя велик народ.
- ⁸ И Хирам прати до Соломона да кажат: Чух известието, което ти ми прати; аз ще сторя все що искаш за кедровите дървета и за елховите дървета.
- ⁹ Моите слуги ще ги снемат от Ливан до морето; и аз ще ги свържа на салове, за да се превозват по море до мястото, което би ми посочил, и там да се развържат и ти да ги прибереш. Също и ти ще сториш каквото искам, да продължаваш моя дом.
- ¹⁰ И тъй, Хирам даваше на Соломона кедрови дървета и елхови дървета, колкото той искаше.
- ¹¹ А Соломон даде на Хирама двадесет хиляди кора пшеница за храна на дома му, и двадесет кора първоток дървено масло; така даваше Соломон на Хирама всяка година.
- ¹² И Господ даде на Соломона мъдрост, според както му беше обещал; и имаше мир между Хирама и Соломона, и те двамата направиха договор помежду си.
- ¹³ И цар Соломон събра набор от целия Израил, и събраните мъже бяха тридесет хиляди души.
- ¹⁴ И изпращаше ги в Ливан на смени, по десет хиляди души на месец; един месец бяха в Ливан и два месеца у домовете си; а над набора беше Адонирам.
- ¹⁵ Соломон имаше и седемдесет хиляди бременосци и осемдесет хиляди каменоделци в планините,
- ¹⁶ освен три хиляди и триста Соломонови настойници, които бяха над работите, надзираващи людето, които работеха тая работа.
- ¹⁷ И по царската заповед изкараха големи камъни, камъни с голяма стойност, за да положат основите на дома с дялани камъни.
- ¹⁸ И Соломоновите зидари, и Хирамовите зидари, и гевалците ги издялаха, и приготвиха дърветата и камъните, за да построят дома.

ГЛАВА 6

В четиристотин и осемдесетата година от изхода на израилтяните из Египетската земя, в четвъртата година на царуването си над Израиля, в месец Зив, който е вторият месец, Соломон почна да строи Господния дом.

² И дължината на дома, който цар Соломон построи за Господа, беше шестдесет лакътя, широчината му двадесет, а височината му тридесет лакътя.

³ А предхрамието, откъм лицето на храма на дома, беше двадесет лакътя дълго, според широчината на дома, а десет лакътя широко пред дома.

⁴ И направи за дома неподвижни прозорци с решетки.

⁵ И пристрои етажи изоколо до стената на дома, изоколо до стените на дома, както на храма, така и на светилището {Или: Прорицалището.}; така направи странични стаи изоколо.

⁶ На по-долния етаж широчината бе пет лакътя, на средния широчината бе шест

лакътя, а на третия широчината бе седем лакътя; защото на външната страна на стената на дома той направи стеснения изоколо, за да не влизат гредите в стените на дома.

⁷ И като се строеше домът иззида се с камъни приготвени на кариерата; така щото нито чук, нито топор, нито какво да е желязно сечиво не се чу в дома, като се строеше.

⁸ Вратата за средните странични стаи беше в дясната страна на дома; и чрез витлообразна стълба се възкачваха в средния етаж, и от средния в третия.

⁹ Така построи дома и го свърши; и покри дома с кедрови греди и дъски.

¹⁰ Пристрои етажите, по пет лакътя високи по целия дом; и те се държаха за дома чрез кедрови греди.

¹¹ Тогава Господното слово дойде до Соломона, и рече:

¹² Относно тоя дом, който строиш, казвам ти: Ако ходиш в повеленията Ми, изпълняваш съдбите Ми, и пазиш всичките Ми заповеди да ходиш в тях, тогава Аз ще утвърдя с тебе думата, която говорих на баща ти Давида;

¹³ И ще обитавам сред израилтяните, и няма да оставя людето Си Израиля.

¹⁴ Така Соломон построи дома и го свърши.

¹⁵ И облече стените на дома извътре с кедрови дъски; облече стените с дърво извътре от пода на дома до покрива, а пода на дома покри с елхови дъски.

¹⁶ Още в по-вътрешната част на дома облече едно място от двадесет лакътя с кедрови дъски от пода до върха на стените; облече го извътре за светилището - най-светото място.

¹⁷ А домът, то ест, предхрамието, бе четиридесет лакътя дълъг.

¹⁸ И по кедровите дървета, извътре дома, бяха изрязани пъпки и цъфнали цветове; всичко бе кедрово; камък не се виждаше.

¹⁹ Той приготви светилище в по-вътрешната част на дома, за да положи там ковчега на Господния завет.

²⁰ Отвътре светилището беше двадесет лакътя дълго, двадесет лакътя широко и двадесет лакътя високо; и го обкова с чисто злато, обкова и кедровия олтар.

²¹ Така Соломон обкова дома извътре с чисто злато; и прокара завесата на златни верижки пред светилището, и покри я със злато.

²² Обковаваше със злато и целия дом, докато свърши целия дом; обкова със злато и целия олтар, който бе при светилището.

²³ И в светилището направи два херувима от маслинено дърво, по десет лакътя високи.

²⁴ Едното крило на единия херувим беше пет лакътя дълго, и другото крило на единия херувим пет лакътя; от края на едното му крило, до края на другото му крило, имаше десет лакътя.

²⁵ Така и другият херувим имаше десет лакътя между краищата на крилата си; защото двата херувима имаха една мярка и една направа.

²⁶ Височината на единия херувим беше десет лакътя, така и на другия херувим.

²⁷ И той положи херувимите в средата на вътрешния дом; и крилата на херувимите бяха разперени, така щото крилото на единия достигаше едната стена, и крилото на другия херувим достигаше другата стена; и крилата им се допираха едно с друго в средата на дома.

²⁸ И обкова херувимите със злато.

- ²⁹ А по всичките стени на дома изоколо изряза образи на херувими и палми и цъфнали цветове, извътре и извън.
- ³⁰ Също и пода на дома обкова със злато извътре и извън.
- ³¹ За входа на светилището направи врата от маслинено дърво; и горният праг със стълбовете на вратата бяха една пета от дължината на стената.
- ³² И двете крила на вратата бяха от маслинено дърво; и по тях Соломон изряза херувими и палми и цъфнали цветове, и обкова ги със злато, като разстла златото върху херувимите и върху палмите.
- ³³ Така и за храмовата врата направи вратни стълбове от маслинено дърво, ограждайки отворстие широко една четвърт от дължината на стената.
- ³⁴ И две врати от елхово дърво; двете крила на едната врата се сгъваха и двете крила на другата врата се сгъваха.
- ³⁵ И изряза на тях херувими и палми и цъфнали цветове; и покри ги със злато натъкмено върху изрязаното,
- ³⁶ Съгради вътрешния двор с три реда дялани камъни и с един ред кедрови греди.
- ³⁷ През четвъртата година, в месец Зив, се положиха основите на Господния дом;
- ³⁸ И през единадесетата година, в месец Вул, който е осмият месец, домът се свърши във всичките си части и свършено по плана си. Така, за седем години той го построи.

ГЛАВА 7

А Соломон строеше своята къща тринадесет години, докато свърши цялата си къща.

- ² Защото построи къщата Ливански лес, на която дължината бе сто лакътя, широчината петдесет лакътя, и височината тридесет лакътя, върху четири реда кедрови стълбове, с кедрови греди върху стълбовете.
- ³ И тя биде покрита с кедър отгоре на четиридесет и петте стаи които се подпираха на стълбовете, по петнадесет в един етаж.
- ⁴ И имаше решетки в трите етажа, така че светене беше поставено срещу светене в трите етажа.
- ⁵ И всичките врати и вратни стълбове, и решетките, бяха четириъгълни; и светене беше поставено срещу светене в трите етажа.
- ⁶ Направи и трем от стълбове, на който дължината беше петнадесет лакътя, а широчината тридесет лакътя; и тремът беше пред стълбовете на къщата, така щото стълбовете и стъпалата му бяха към лицето на тия.
- ⁷ Направи още престолния трем, гдето щеше да съди, то ест, съдилищния трем; и той бе облечен с кедър от пода до върха.
- ⁸ А къщата му, в която живееше, поставена в един друг двор по-навътре от трема, имаше същата направа. И подобна на тоя трем Соломон направи къща и за Фараоновата дъщеря, която бе взел за жена.
- ⁹ Всички тия постройки, от вътрешното и от външното им лице, от основата до върха им, а отвън дори до големия двор, бяха от скъпи камъни, от камъни дялани според мярка, претрити с трион.
- ¹⁰ Тоже и основата бе от скъпи камъни, големи камъни, камъни, от десет лакътя и камъни от осем лакътя.

- ¹¹ И отгоре имаше скъпи камъни, камъни дялани според мярка, и кедрови греди.
- ¹² Също и около големия двор имаше три реда дялани камъни и един ред кедрови греди, подобно на вътрешния двор на Господния дом и подобно на трема на къщата.
- ¹³ А цар Соломон бе пратил да доведат Хирама от Тир.
- ¹⁴ Той бе син на една вдовица от Нефталимовото племе, а баща му беше тирянин, който работеше мед; и той бе твърде изкусен, разумен, вещ да изработва всякаква медна работа. И така, той дойде при цар Соломона та му изработи всичката му работа.
- ¹⁵ Защото изля двата медни стълба, всеки стълб осемнадесет лакътя висок; и окръжността на всеки стълб се измерваше с връв от дванадесет лакътя.
- ¹⁶ И направи от леяна мед два капителя, за да ги тури на върховете на стълбовете; височината на единия капител беше пет лакътя и височината на другия капител пет лакътя.
- ¹⁷ Направи още мрежи от плетена изработка и венцеобразни верижки за капителите, които бяха на върховете на стълбовете, седем за единия капител и седем за другия капител.
- ¹⁸ Така направи стълбовете, и два реда нарове, изоколо върху всяка мрежа, за да покрие с нарове капителите, които бяха на върховете на стълбовете; и направи същото на другия капител.
- ¹⁹ И капителите, които бяха на върховете на стълбовете в трема, бяха от по четири лакътя, изработени във вид на кремове.
- ²⁰ И капителите, които бяха на двата стълба, имаха нарове и отгоре, близо до изпъкналата част, която бе при мрежата; и нарове бяха двеста, наредени изоколо върху всеки капител.
- ²¹ И Соломон изправи стълбовете за трема на храма; и като изправи десния стълб, нарече го Яхин {Т.е., Ще утвърди.}; а като изправи левия стълб, нарече го Воаз {Т.е., В него сила.}.
- ²² И на върховете на стълбовете имаше изработени кремове. Така се свърши направата на стълбовете.
- ²³ Направи още и леяното море, с устие десет лакътя широко, кръгло изоколо, а с височина пет лакътя; и връв от тридесет лакътя го измерваше околоврът.
- ²⁴ Наоколо под устието му имаше цветни пъпки, които го обикаляха, по десет на един лакът; те обикаляха морето изоколо; пъпките бяха на два реда, излеяни в едно цяло с него.
- ²⁵ И морето стоеше на дванадесет вола, три гледащи към север, три гледащи към запад, три гледащи към юг, и три гледащи към изток; а морето стоеше върху тях; и задните части на всичките бяха навътре.
- ²⁶ Дебелината му беше една длан; а устието му беше направено като устие на чаша, във вид на кремов цвят; и побираше две хиляди вати вода.
- ²⁷ Направи още и десет медни подножия, всяко подножие четири лакътя дълго, четири лакътя широко и три лакътя високо.
- ²⁸ А ето каква беше направата на подножията: имаха странични плочи, и страничните плочи бяха между стълбчетата.
- ²⁹ А върху страничните плочи, които бяха между стълбчетата, имаше лъвовe, волове и херувими; и над стълбчетата беше подпорката; а под лъвовете и воловете имаше висящи ресни.
- ³⁰ Всяко подножие имаше четири медни колела и медни оси, и четирите му крака

имаха рамена; рамената, които бяха леяни, се намираха под умивалницата всяко срещу ресните.

31 Отверстието на подножието, извътре капитела и нагоре, беше един лакът, а отверстието му беше кръгло, закрепено върху подпорката, един лакът и половина; също и по отверстието му имаше ваяния; а страничните плочи бяха четвъртити, а не кръгли.

32 Под страничните плочи имаше четири колела; и осите на колелата се съединяваха с подножието; а височината на всяко колело бе лакът и половина.

33 Направата на колелата бе като направата на колеснично колело; осите им, наплатите им, спиците им и главините им, - всичките бяха леяни.

34 При четирите ъгъла на всяко подножие имаше четири рамена, и рамената бяха част от самото подножие.

35 На върха на подножието имаше кръгла препаска половин лакът висока; а отверстието и страничните плочи на върха на подножието съставляваха едно цяло с него.

36 И по плочите на отверстието му и по страничните му плочи Хирам издълба херувими, лъвове и палми, съразмерно големината на всяко, с ресни наоколо.

37 Така направи десетте подножия, които имаха всички същото леяне, същата мярка и същия образ.

38 Направи още десет медни умивалници; всеки умивалник побираше четиридесет вати вода; всеки умивалник беше четири лакътя широк; и върху всяко от десетте подножия се постави един умивалник.

39 И постави подножията, пет от дясната страна на дома, и пет от лявата страна на дома; а морето постави от дясната страна на дома, към изток, къде юг.

40 Хирам направи и умивалниците, лопатите и легените. Така Хирам свърши изработването на всичките работи, които направи на цар Соломона за Господния дом.

41 Двата стълба; изпъкналата част на капителите, които бяха на върховете на двата стълба; двете мрежи, които да покриват двете изпъкналости на капителите, които бяха на върховете на стълбовете;

42 Четирите стотин нарове за двете мрежи - два реда нарове за всяка мрежа, които да покриват двете изпъкналости на капителите;

43 Десетте подножия, и десетте умивалници върху подножията;

44 едното море и дванадесетте вола под морето;

45 котлите, лопатите и легените - всички тия вещи, които Хирам направи на цар Соломона за Господния дом, бяха от лъскава мед.

46 На Иорданското поле царят ги изля, в глинената земя между Сокхот и Царетан.

47 И Соломон остави всички тия вещи непретеглени, защото бяха твърде много; теглото на медта не можеше да се пресметне.

48 И Соломон направи всичките принадлежности, които бяха за Господния дом, - златния олтар; златната трапеза, на която се полагаха присъствените хлябове;

49 светилниците, пет отдясно и пет отляво пред светилището, от чисто злато; с цветята, светилата и клещите от злато;

50 чашите, щипците, легените, темянниците и кадилниците, от чисто злато и резета от злато, за вратата на най-вътрешния дом, то ест, пресветото място, и за вратата на дома, сиреч, на храма.

⁵¹ Така се свърши всичката работа, която цар Соломон направи за Господния дом. И Соломон внесе нещата, посветени от баща му Давида, - среброто, златото и вещите, - и ги положи в съкровищниците на Господния дом.

ГЛАВА 8

Тогава Соломон събра при себе си в Ерусалим Израилевите старейшини, и всичките началници на племената, началниците на бащините домове на израилтяните, за да възнесат ковчега на Господния завет от Давидовия град, който е Сион.

² И тъй всичките Израилеви мъже се събраха при цар Соломона на празника в месец Етаним, който е седмият месец.

³ А когато дойдоха всичките Израилеви старейшини, свещениците вдигнаха ковчега.

⁴ Те занесоха Господния ковчег и шатъра за срещане с всичките свети принадлежности, които бяха в шатъра; свещениците и левитите ги занесоха.

⁵ А цар Соломон и цялото Израилево общество, колкото се бяха събрали при него, бяха с него пред ковчега, и жертвуваха овци и говеда, които по множеството си не можеха да се пресметнат или да се изброят.

⁶ Така свещениците внесоха ковчега на Господния завет на мястото му, в светилището на дома, в пресветото място, под крилата на херувимите.

⁷ Защото херувимите бяха с крилата си разперени над мястото на ковчега и херувимите покриваха отгоре ковчега и върлините му.

⁸ И върлините се издадоха така щото се виждаха краищата на върлините от светото място пред светилището, но извън не се виждаха; и там са до днес.

⁹ В ковчега нямаше друго освен двете каменни плочи, които Моисей положи там на Хорив, гдето Господ направи завет с израилтяните, когато бяха излезли от Египетската земя.

¹⁰ А щом излязоха свещениците из светилището, облакът изпълни Господния дом;

¹¹ така щото поради облака свещениците не можаха да застанат, за да служат, защото Господната слава изпълни Господния дом.

¹² Тогава Соломон говори: Господ е казал, че ще обитава в мрак.

¹³ Аз Ти построих дом за обитаване, място, в което да пребиваваш вечно.

¹⁴ После царят обърна лицето си та благослови цялото Израилево общество, докато цялото Израилево общество стоеше на крака, като каза:

¹⁵ Благословен да бъде Господ Израилевият Бог, Който извърши с ръката Си онова, което говори с устата Си на баща ми Давида, като рече:

¹⁶ От деня, когато изведох людете Си Израиля из Египет, не избрах измежду всичките Израилеви племена ни един град, гдето да се построи дом за да се настани името Ми там; но избрах Давида, за да бъде над людете Ми Израиля.

¹⁷ И в сърцето на баща ми Давида дойде да построи дом за името на Господа Израилевия Бог;

¹⁸ но Господ рече на Баща ми Давида: Понеже дойде в сърцето ти да построиш дом за името Ми, добре си сторил, че е дошло това в сърцето ти.

¹⁹ Ти, обаче, няма да построиш дома; но синът ти, който ще излезе из чреслата ти, той ще построи дома за името Ми.

²⁰ Господ, прочее, изпълни словото, което говори; и като се издигнах аз вместо баща

си Давида, и седнах на Израилевия престол, според както говори Господ, построих дома за името на Господа Израилевия Бог.

21 И в него приготвих място за ковчега, в който е заветът, който Господ направи с бащите ни, когато ги изведе из Египетската земя.

22 Тогава Соломон застана пред Господния олтар, пред цялото Израилево общество, и като простря ръцете си към небето рече:

23 Господи Боже Израилев, няма горе на небето или долу на земята бог подобен на Тебе, Който пазиш завета и милостта към слугите Си, които ходят пред Тебе с цялото си сърце;

24 Който си изпълнил към слугата Си Давида, баща ми, това, което си му обещал; да! каквото си говорил с устата Си, това си свършил с ръката Си, както се вижда днес.

25 Сега, Господи Боже Израилев, изпълни към слугата Си Давида, баща ми, онова, което си му обещал, като си рекъл: Няма да ти липсва мъж, който да седи пред Мене на Израилевия престол, ако само внимават чадата ти в пътя си, за да ходят пред Мене, както ти си ходил пред Мене.

26 Сега, прочее, Боже Израилев, нека се потвърди, моля, словото, което си говорил на слугата Си Давида баща ми.

27 Но Бог наистина ли ще обитава на земята? Ето, небето и небето на небесата не са достатъчни да Те поберат; колко по-малко тоя дом, който построих!

28 Но пак погледни благосклонно към молитвата на слугата Си и към молението му, Господи Боже мой, тъй щото да послушаш вика и молитвата, с която слугата Ти се моли днес пред Тебе,

29 за да бъдат очите Ти, нощем и денем, отворени към Твоя дом, към мястото, за което Ти си казал: Името Ми ще бъде там, за да слушаш молитвата, с която слугата Ти ще се моли на това място.

30 Слушай молението на слугата Си и на людете Си Израиля, когато се молят на това място да! слушай Ти от местообиталището Си, от небето, и като слушаш бивай милостив.

31 Ако съгреши някой на ближния си, и му се наложи клетва за да се закълне, и той дойде та се закълне пред олтара Ти в тоя дом,

32 тогава послушай Ти от небето и подедействуй, извърши правосъдие за слугите Си, и осъди беззаконния, така щото да възвърнеш делото му върху главата му, а оправдай праведния като му отдадеш според правдата му.

33 Когато людете Ти Израил бъдат разбити пред неприятеля по причина, че са Ти съгрешили, ако се обърнат към Тебе та изповядат Твоето име, и принесат молитва, като Ти се помолят в тоя дом,

34 тогава Ти послушай от небето, и прости греха на людете Си Израиля, и възвърни ги в земята, която си дал на бащите им.

35 Когато се затвори небето та не вали дъжд по причина, че са Ти съгрешили, ако се помолят на това място и изповядат Твоето име, и се обърнат от греховете си, понеже ги съкрушаваш,

36 тогава Ти послушай от небето и прости греха на слугите Си и на людете Си Израиля, и покажи им добрия път, в който трябва да ходят, и дай дъжд на земята Си, която си дал в наследство на людете Си.

37 Ако настане глад на земята, ако настане мор, ако се появят изсушителен вятър, мана, скакалци, или гъсеници, ако неприятелят им ги обсади в градовете на земята

им, - каквато и да е язвата, каквато и да е болестта, -

38 тогава всяка молитва, всяко моление, което би се принесло от кой да бил човек, или от всичките Ти люде Израиля, който ще познае всеки раната на своето сърце, и простре ръцете си към тоя дом,

39 Ти послушай от небето, от местообиталището Си, и прости и действуй та въздай на всеки според всичките му постъпки, като познаваш сърцето му, (защото Ти, само Ти, познаваш сърцата на целия човешки род),

40 за да Ти се боят през всичкото време, когато живеят на земята, която си дал на бащите ни.

41 Още за чужденеца, който не е от людете Ти Израиля, но иде от далечна страна, заради Твоето име,

42 (защото ще чуят за великото Ти име, и за Твоята мощна ръка, и за Твоята издигната мишца), - когато дойде та се помоли в тоя дом,

43 Ти послушай от небето, от местообиталището Си, и действуй според всичко, за което чужденецът Те призове; за да познаят името Ти всичките люде на света, да Ти се боят както людете Ти Израил, и да познаят, че с Твоето име се нарече тоя дом, който построих.

44 Ако людете Ти излязат на бой против неприятеля си, където би ги пратил Ти, и се помолят на Господа като се обърнат към града, който Ти си избрал, и към дома, който построих за Твоето име,

45 тогава послушай от небето молитвата им и защити правото им.

46 Ако Ти съгрешат, (защото няма човек, който да не греши), и Ти се разгневиш на тях та ги предадеш на неприятеля, и пленителите им ги заведат пленници в неприятелската земя, далеч или близо,

47 все пак, ако дойдат на себе си в земята, гдето са отведени пленници, та се обърнат и Ти се помолят в земята на пленителите си, и рекат: Съгрешихме, беззаконствувахме, сторихме неправда,

48 и се обърнат към Тебе с цялото си сърце и с цялата си душа в земята на неприятелите, които са ги запленили, и Ти се помолят като се обърнат към земята си, която си дал на бащите им, към града, който си избрал, и към дома, който построих за Твоето име,

49 тогава Ти послушай от небето, от местообиталището Си, молитвата им и молението им, защити правото им,

50 и прости на людете Си, които са Ти съгрешили, всичките им престъпления, чрез които станаха престъпници против Тебе, и умилостиви към тях пленителите им, за да им покажат милост;

51 защото те са Твои люде и Твое наследство, които си извел из Египет, отсрещ железарската пещ.

52 Нека, прочее, бъдат отворени очите Ти към молението на слугата Ти и към молението на людете Ти Израиля, за да ги слушаш за каквото и да Те призоват;

53 защото Ти, Господи Иеова, си ги отделил от всичките племена на света, за да бъдат Твое наследство, според както говори чрез слугата Си Моисея, когато изведе бащите ни из Египет.

54 И като свърши Соломон да принася цялата тая молитва и това моление към Господа, стана отпред Господния олтар, гдето бе коленичил с ръце прострени към небето.

55 И застана та благослови с висок глас цялото Израилево общество, като каза:

⁵⁶ Благословен да бъде Господ, Който успокои хората Си Израил според всичко що е обещал. Не пропадна ни едно от всичките добри обещания, които даде чрез слугата Си Моисей.

⁵⁷ Дано бъде Господ наш Бог с нас както е бил с бащите ни, да не ни остави, нито да ни отхвърли!

⁵⁸ да преклони сърцата ни към себе Си, тъй щото да ходим във всичките Му пътища, и да пазим заповедите, повеленията и съдбите, които е заповядал на бащите ни!

⁵⁹ И тия мои думи, с които се помолих пред Господа, нека бъдат денем и нощем близо при Господа нашия Бог, за да защитава правото на слугата Си и правото на хората Си Израил според всекидневната нужда;

⁶⁰ така щото всичките племена на света да познаят, че Иеова Той е Бог; няма друг.

⁶¹ Прочее, вашите сърца нека бъдат свършени спрямо Господа нашия Бог, за да ходите в повеленията Му и да пазите заповедите Му, както правите днес.

⁶² Тогава царят и целият Израил с него принесоха жертви пред Господа.

⁶³ За примирителни жертви, които принесе Господу, Соломон пожертвува двадесет и две хиляди говеда и сто и двадесет хиляди овци. Така царят и всичките израилтяни посветиха Господния дом.

⁶⁴ В същия ден царят освети средата на двора, който е към лицето на Господния дом; защото там принесе всеизгарянето и хлебния принос и тлъстината на примирителните приноси, понеже медният олтар, който бе пред Господа, бе твърде малък, за да побере всеизгарянето и хлебния принос и тлъстината на примирителните приноси.

⁶⁵ По тоя начин Соломон и целият Израил с него, голям събор събран из местностите от прохода на Емат до египетския поток пазеха в онова време празника пред Господа нашия Бог седем дена и седем дена, четиринадесет дена.

⁶⁶ А на осмия ден разпусна хората; и те благословиха царя, и отидоха си в шатрите си с радостни и весели сърца поради всичкото добро, което Господ бе показал към слугата Си Давида и към хората Си Израил.

ГЛАВА 9

Когато Соломон беше свършил градежа на Господния дом и на царската къща, и беше извършил всичко, което желаше Соломон да направи,

² яви се Господ на Соломона втори път, както бе му се явил в Гаваон.

³ Господ му каза: Чух молитвата ти и молението, с което се моли пред Мене. Тоя дом, който ти построи, Аз го осветих за да настаня там името Си до века; и очите Ми и сърцето Ми ще бъдат там за винаги.

⁴ А колкото за тебе, ако ходиш пред Мене, както ходи баща ти Давид, с цяло сърце и с правота, тъй щото да постъпваш според всичко, което ти заповядах, като пазиш повеленията Ми и съдбите Ми,

⁵ тогава ще утвърдя престола на царството ти над Израил до века, както се обещах на баща ти Давида, като казах: Няма да липсва мъж седящ на Израилевия престол.

⁶ Но ако се отклоните от Мене, вие или чадата ви, и не опазите заповедите Ми и повеленията, които поставих пред вас, но отидете та послужите на други богове и им се поклоните,

⁷ тогава ще отсека Израил от земята, която съм им дал, и ще отхвърля отпред очите Си тоя дом, който осветих за името Си; и Израил ще бъде за поговорка и

поружение между всичките племена.

⁸ А за този дом, който стана толкова висок, всеки който минава покрай него, ще се зачуди и ще съска; и ще кажат: Защо направи Господ така на тази земя и на този дом?

⁹ И ще отговорят: Понеже оставиха Господа своя Бог, Който изведе бащите им из Египетската земя, та си избраха други богове, и им се поклониха и им послужиха, за това Господ нанесе на тях всичкото това зло.

¹⁰ А когато се свършиха двадесетте години, в които Соломон построи двата дома, Господния дом и царската къща,

¹¹ и тирският цар Хирам, като беше доставил на Соломона кедрови дървета и елхови дървета и злато, до колкото той желаше, тогава цар Соломон даде на Хирама двадесет града в галилейската земя.

¹² А когато Хирам излезе от Тир, за да види градовете, които му бе дал Соломон, не му се харесаха.

¹³ И рече: Що за градове са тия, които си ми дал, брате? И нарече ги земя Хавул {Т.е., Нищожна.} както се нарича и до днес.

¹⁴ И Хирам изпрати на царя сто и двадесет таланта злато.

¹⁵ И ето причината на набора, който цар Соломон събра: да съгради Господния дом и своята къща, тоже и Мило, ерусалимската стена, Асор, Магедон и Гезер.

¹⁶ (Египетският цар Фараон беше възлязъл и превзел Гезер, и беше го изгорил с огън и избил ханаанците, които живеяха в града и беше го дал за зестра на дъщеря си, Соломоновата жена).

¹⁷ А Соломон съгради, освен Гезер, и долния Ветерон,

¹⁸ Ваалат, Тамар в пустата част на Юдовата земя,

¹⁹ всичките градове, в които Соломон имаше житници, градовете за колесниците, градовете за конниците, и все що пожела Соломон да съгради в Ерусалим, в Ливан и в цялата земя на царството си.

²⁰ А относно всичките люде, които останаха от аморейците, хетейците, ферезейците, еврейците и евусейците, които не бяха от израилтяните,

²¹ от техните потомци, останали подир тях в земята, които израилтяните не можаха да изстребят, от тях Соломон събра набор за задължителни работници, каквито са и до днес.

²² Но от израилтяните Соломон не направи никого задължителен работник; а те бяха военните мъже, и неговите служители, неговите първенци, неговите военачалници и началниците на колесниците му и на конниците му.

²³ Главните началници, които надзираваха Соломоновите работи, бяха петстотин и петдесет души; те началствуваха над людето, които вършеха работите.

²⁴ А Фараоновата дъщеря се пренесе от Давидовия град в своята къща, която Соломон беше построи за нея, тогава когато той съгради Мило.

²⁵ И три пъти в годината Соломон принасяше всеизгаряния и примирителни приноси върху олтара, който издигна Господу, и кадеше върху оня олтар, който бе пред Господа, след като свърши дома.

²⁶ Цар Соломон построи и кораби в Есион-гавер, който е при Елот, на брега на Червеното море, в едомската земя.

²⁷ А в корабите Хирам прати от слугите си, опитни морски корабници, да бъдат със

Соломоновите слуги.

28 Те отиваха в Офир, от гдето взеха четиристотин и двадесет таланта злато, и го донесоха на цар Соломона.

ГЛАВА 10

И Савската {Еврейски: Шевска.} царица, като чу, че Соломон се прочува като служител на Господното име, дойде да го опита с мъчни за нея въпроси.

2 Дойде в Ерусалим с една твърде голяма свита, с камили натоварени с аромати, и с твърде много злато и скъпоценни камъни; и като дойде при Соломона, говори с него за всичко що имаше на сърцето си.

3 И Соломон отговори на всичките й въпроси; нямаше нищо скрито за царя, което не можа да й обясни.

4 А като видя Савската царица всичката мъдрост на Соломона, и къщата която бе построил,

5 ястията на трапезата му, седенето на слугите му, и прислужването на служителите му, и облеклото им, и виночерпците му, и нагорнището, с което отиваше в Господния дом, не остана дух в нея.

6 И рече на царя: Верен беше слухът, който чух в земята си, за твоето състояние и за мъдростта ти.

7 Аз не вярвах думите, докато не дойдох и не видях с очите си; но, ето, нито половината не ми е била казана; мъдростта ти и благоденствието ти надминават слуха, който бях чула.

8 Честити мъжете ти, честити тия твои слуги, които стоят всякога пред тебе та слушат мъдростта ти.

9 Да бъде благословен Господ твоят Бог, Който има благоволение към тебе да те постави на Израилевия престол. Понеже Господ е възлюбил Израила за винаги, затова те е поставил цар, за да раздаваш правосъдие и да вършиш правда.

10 И тя даде на царя сто и двадесет таланта злато, и твърде много аромати и скъпоценни камъни; не дойде вече такова изобилие от аромати, каквото ония, които Савската царица даде на Соломона.

11 Още и Хирамовите кораби, които донасяха злато от Офир, донасяха от Офир и голямо изобилие алмугови дървета и скъпоценни камъни.

12 А от алмуговите дървета царят направи преградки в Господния дом и в царската къща, тоже и арфи и псалтири за певците; такива алмугови дървета не са дохождали нито са били виждани до днес.

13 И цар Соломон даде на Савската царица всичко що тя желаше, каквото поиска, освен онова, което цар Соломон й даде доброволно. И тъй тя се върна със слугите си та си отиде в своята си земя.

14 А теглото на златото, което дохождаше на Соломона всяка година, беше шестстотин и шестдесет и шест златни таланта,

15 освен онова, което се внасяше от купувачите, от товарите на търговците, от всичките арабски царе и от управителите на страната.

16 И цар Соломон направи двеста щита от ковано злато; шестстотин сикли злато се иждиви за всеки щит;

17 и триста щитчета от ковано злато; три фунта злато се иждиви за всяко щитче; и царят ги положи в къщата Ливански лес.

- 18** Царят направи и един великолепен престол от слонова кост, който позлати с най-чисто злато.
- 19** Престолът имаше шест стъпала, и върхът на престола беше кръгъл отзаде; и имаше облегалки от двете страни на седалището, и два лъва стояха край облегалките.
- 20** А там, върху шестте стъпала, от двете страни, стояха дванадесет лъва; подобно нещо не се е направило в никое царство.
- 21** И всичките цар Соломонови съдове за пиене бяха златни, и всичките съдове в къщата Ливански лес от чисто злато; ни един не бе от сребро; среброто се считаше за нищо в Соломоновото време.
- 22** Защото царят имаше на морето кораби, като тарсийските, заедно с корабите на Хирама; еднъж в три години тия тарсийски кораби дохождаха и донасяха злато и сребро, слонова кост, маймуни и пауни.
- 23** Така цар Соломон надмина всичките царе на света по богатство и мъдрост.
- 24** И целият свят търсеше Соломоновото присъствие, за да чуят мъдростта, която Бог бе турил в сърцето му.
- 25** И всяка година донасяха всеки от тях подаръка си, сребърни вещи, златни вещи, облекла, оръжия и аромати, коне и мъски.
- 26** Тоже Соломон събра колесници и конници; имаше хиляда и четиристотин колесници, и дванадесет хиляди конници, които настани в градовете за колесниците и при царя в Ерусалим.
- 27** И царят направи среброто да изобилва в Ерусалим, като камъни, а кедрите направи, като полските черници.
- 28** И конете, които имаше Соломон, се докарваха из Египет; и царските търговци ги купуваха по стада с определена цена.
- 29** А всяка колесница излизаше из Египет и възхождаше в Ерусалим за шестстотин сребърни сикли и всеки кон за сто и петдесет; така също за всичките хетейски царе, и за сирийските царе, те се доставяха чрез тия търговци.

ГЛАВА 11

- А** цар Соломон залюби, освен Фараоновата дъщеря, много чужденки, моавки, амонки, едомки, сидонки, хетейки,
- 2** от народите, за които Господ каза на израилтяните: Не влизайте при тях, нито те да влизат при вас, за да не преклонят сърцата ви към боговете си. Към тях Соломон се страстно прилепи.
- 3** Имаше седемстотин жени княгини и триста наложници; и жените му отвърнаха сърцето му.
- 4** Защото, когато остаря Соломон, жените му преклониха сърцето му към други богове; и сърцето му не беше свършено пред Господа неговия Бог, както сърцето на баща му Давида.
- 5** Защото Соломон отиде след Астарта, богинята на сидонците, и след Мелхома {Или: Молох. Виж. ст.7.}, мерзостта на амонците.
- 6** Така Соломон стори зло пред Господа, и не следваше свършено Господа, както беше сторил баща му Давид.
- 7** В това време Соломон издигна високо мястото на Хамоса, мерзостта на Моава, и

на Молоха, мерзостта на амонците, в хълма, който е срещу Ерусалим.

⁸ Така направи и за всичките си чужденки жени, които кадяха и жертвуваха на боговете си.

⁹ А Господ се разгневи на Соломона, понеже сърцето му се отвърна от Господа Израилевия Бог, Който му се яви два пъти,

¹⁰ и му заповяда за това нещо, да не отива никак след други богове; но той не опази онова, което Господ заповяда.

¹¹ Затова, Господ каза на Соломона: Понеже това е сторено от тебе, и ти не опази завета Ми и повеленията, които ти заповядах, непременно ще откъсна царството от тебе, и ще го дам на слугите ти.

¹² Но заради баща ти Давида, в твоите дни няма да направя това; от ръката на сина ти ще го откъсна.

¹³ Обаче, няма да откъсна цялото царство; едно племе ще дам на сина ти, заради слугата Ми Давида и заради Ерусалим, който избрах.

¹⁴ След това, Господ подигна противник на Соломона, едомеца Адад, който бе от царското потекло в Едом.

¹⁵ Защото, когато Давид бе в Едом, и военачалникът Иоав възлезе да погребее избитите, като беше убил всекиго от мъжки пол в Едом,

¹⁶ (понеже Иоав седя там с целия Израил шест месеца, докато изтреби всекиго от мъжки пол в Едом),

¹⁷ Адад побягна, и с него няколко едомци от слугите на баща му, за да отидат в Египет; а Адат беше още малко дете.

¹⁸ Като станаха от Мадиям, дойдоха във Фаран; и вземайки със себе си мъже от Фаран, дойдоха в Египет при египетския цар Фараон, който му даде къща, определи му храна и му даде земя.

¹⁹ И Адад придоби голямо благоволение пред Фараона, така щото той му даде за жена балдъза си, сестра на царицата Тахпенеса,

²⁰ И Тахпенесината сестра му роди сина му Генуват, когото Тахпенеса отби във Фараоновата къща; и Генуват бе в дома на Фараона между неговите синове.

²¹ И когато Адад чу в Египет, че Давид заспал с бащите си, и че военачалникът Иоав умрял, Адад каза на Фараона: Отпусни ме да си отида в моята страна.

²² А Фараон му каза: Ами от що си лишен при мене та искаш да отидеш в страната си? И отговори: От нищо; но както и да е, отпусни ме.

²³ Бог му подигна и друг противник, Резона Еелиадевия син, който бе побягнал от господаря си Ададезера, софския цар.

²⁴ И който, като събра около себе си мъже, стана главатар на чета, когато Давид порази совците; и те отидоха в Дамаск та се заселиха там, и царуваха в Дамаск.

²⁵ Той бе противник на Израила през всичките Соломонови дни; и освен пакостите които направи Адад, Резон досаждаше на Израила като царуваше над Сирия.

²⁶ Също и Еровоам Наватовият син, ефремец от Сарида, Соломонов слуга, чиято майка, една вдовица, се наричаше Серуа, и той дигна ръка против царя.

²⁷ А ето причината, по която той дигна ръка против царя: Соломон беше съградил Мило, и когато поправяше разваленото в стената на града на баща си Давида,

²⁸ тоя Еровоам, човек силен и храбър, бе там; и Соломон, като видя, че момъкът беше способен за работа, постави го надзирател над всичката работа наложена върху Иосифовия дом.

- ²⁹ А в това време, като беше излязъл Еровоам из Ерусалим, намери го на пътя пророк Ахия силонецът, облечен в нова дреха; и двамата бяха сами на полето.
- ³⁰ И Ахия хвана новата дреха, която носеше, и разкъса я на дванадесет части.
- ³¹ И рече на Еровоама: Вземи си десет части; защото така казва Господ Израилевият Бог: Ето, ще откъсна царството от Соломоновата ръка, и ще дам на тебе десет племена;
- ³² (ще остане, обаче, нему едно племе, заради слугата Ми Давида, и заради Ерусалим, града който избрах между всичките Израилеви племена);
- ³³ защото оставиха Мене та послужиха на Астартата, богинята на сидонците, на Хамоса, бога на моавците, и на Мелхома, бога на амонците, и не ходиха в пътищата Ми, да вършат онова, което е право пред Мене, и да пазят повеленията Ми, и съдбите Ми, както правеше баща му Давид.
- ³⁴ Не ща, обаче, да отнема цялото царство от ръката му, но ще го поставя владетел {Еврейски: Княз.} през всичките дни на живота му, заради слугата Ми Давида, когото избрах, защото той пазеше заповедите Ми и повеленията Ми.
- ³⁵ Обаче, ще отнема царството от ръката на сина му, и ще го дам на тебе, сиреч, десет племена;
- ³⁶ А на сина му ще дам едно племе, тъй щото слугата Ми Давид да има всякога светилник пред мене в Ерусалим, в града, който избрах за себе Си, за да настаня там името Си.
- ³⁷ А тебе ще взема, и ти ще царуваш над всичко, което желае душата ти, и ще бъдеш цар над Израиля.
- ³⁸ И ако слушаш всичко, което ти заповядвам, и ходиш в пътищата Ми, и вършиш всичко, което е право пред Мене, като пазиш повеленията Ми и заповедите Ми, както правеше слугата Ми Давид, тогава ще бъда с тебе, и ще ти съградя непоклатим дом, както съградих на Давида, и ще ти дам Израиля.
- ³⁹ И чрез това ще оскърбя Давидовия род, но не за винаги.
- ⁴⁰ Затова, Соломон поиска да убие Еровоама. А Еровоам, като стана, побягна в Египет при египетския цар Сисак, и остана в Египет до Соломоновата смърт.
- ⁴¹ А останалите дела на Соломона, всичко, което той извърши, и мъдростта му, не са ли записани в книгата на Соломоновите дела?
- ⁴² А времето на Соломоновото царуване в Ерусалим, над целия Израил, беше четиридесет години.
- ⁴³ Така Соломон заспа с баща си, и беше погребан в града на баща си Давида; а вместо него се възцари син му Ровоам.

ГЛАВА 12

И Ровоам отиде в Сихем; защото в Сихем беше се стекъл целият Израил, за да го направи цар.

² И Еровоам, Наватовият син, който бе още в Египет, гдето бе побягнал от присъствието на цар Соломона, когато чу това, остана в Египет.

³ Но пратиха та го повикаха. Тогава Еровоам и цялото Израилево общество дойдоха та говориха на Ровоама, като рекоха:

⁴ Баща ти направи непоносим хомота ни; сега, прочее, ти олекчи жестокото ни работене на баща ти и тежкия хомот, който наложи върху нас, и ще ти работим.

- ⁵ А той им рече: Идете си, чакайте за три дена; после се върнете при мене. И людете си отидоха.
- ⁶ Тогава цар Ровоам се съветва със старейшините, които бяха служили пред баща му Соломона, когато беше още жив, и им каза: Как ме съветвате да отговоря на тия люде?
- ⁷ Те му говориха казвайки: Ако станеш днес слуга на тия люде, да им слугуваш, и им отговориш като им продумаш благи думи, тогава те ще ти бъдат слуги за винаги.
- ⁸ Но той отхвърли съвета, който старейшините му дадоха, та се съветва с младите си служители, които бяха пораснали заедно с него.
- ⁹ Рече им: Как ме съветвате вие да отговорим на тия люде, които ми говориха, казвайки: Олекчи хомота, който баща ти наложи върху нас?
- ¹⁰ И младежите, които бяха пораснали заедно с него, му отговориха, казвайки: Така да кажеш на тия люде, които ти говориха, казвайки: Баща ти направи тежък хомота ни, но ти да ни го олекчиш, - така да им речеш: Малкият ми пръст ще бъде по-дебел от бащиния ми кръст.
- ¹¹ Сега, ако баща ми ви е товарил с тежък хомот, то аз ще направя още по-тежък хомота ви; ако баща ми ви е наказвал с бичове, то аз ще ви наказвам със скорпии.
- ¹² Тогава Еровоам и всичките люде дойдоха при Ровоама на третия ден, според както царят бе говорил, казвайки: Върнете се при мене на третия ден.
- ¹³ И царят отговори на людете остро, като остави съвета, който старейшините му дадоха,
- ¹⁴ и говори им по съвета на младежите та каза: Баща ми направи тежък хомота ви, но аз ще приложя на хомота ви; баща ми ви наказва с бичове, но аз ще ви накажа със скорпии.
- ¹⁵ Така царят не послуша людете; защото това нещо стана от Господа, за да изпълни словото, което Господ бе говорил чрез силонеца Ахия на Еровоама Наватовия син.
- ¹⁶ А като видя целият Израил, че царят не ги послуша, людете в отговор на царя рекоха: Какъв дял имаме ние в Давида? Никакво наследство нямаме в Есеевия син! В шатрите си Израилю! Промислявай сега, Давиде, за дома си.
- ¹⁷ А колкото за израилтяните, които живееха в Юдовите градове, Ровоам царуваше над тях.
- ¹⁸ Тогава цар Ровоам прати при израилтяните Адорама, който бе над набора; но целият Израил го биха с камъни, та умря. Затова цар Ровоам побърза да се качи на колесницата си, за да побегне в Ерусалим.
- ¹⁹ Така Израил въстана против Давидовия дом и остава въстанал до днес.
- ²⁰ А когато чу целият Израил, че Еровоам се завърнал, пратиха да го повикат пред обществото, и го направиха цар над целия Израил; никое друго племе освен Юдовото не последва Давидовия дом.
- ²¹ Тогава Ровоам, като дойде в Ерусалим, събра целия Юдов дом и Вениаминовото племе, сто и осемдесет хиляди отборни войници, за да се бият против Израилевия дом та дано възвърнат царството пак на Ровоама Соломоновия син.
- ²² Но Божието слово дойде към Божия човек Семаия, и рече:
- ²³ Говори на Ровоама Соломоновия син, Юдовия цар и на целия Юдов и Вениаминов дом, и на останалите от людете, като речеш:
- ²⁴ Така казва Господ: Не излизайте, нито се бийте против братята си израилтяните; върнете се всеки у дома си; защото от Мене стана това нещо. И те послушаха

Господното слово та се върнаха и си отидоха, според Господното слово.

25 Тогава Еровоам съгради Сихем в хълмистата земя на Ефрема и се засели в него; после излезе от там та съгради Фануил.

26 А Еровоам рече в сърцето си: Сега ще се повърне царството в Давидовия дом;

27 защото, ако тия люде отиват да принасят жертви на Господния дом в Ерусалим, тогава сърцето на тия люде ще се обърне пак към господаря им Юдовия цар Ровоама, а мене ще убият; и ще се върнат при Юдовия цар Ровоама.

28 Затова, царят като се посъветва, направи две златни телета: и рече на людето: Трудно ви е да възлизате в Ерусалим; ето, боговете ти, Израилю, които те изведоха от Египетската земя;

29 И единия идол постави във Ветил, а другия постави в Дан.

30 А това нещо беше грях; защото людето, за да се кланят пред всеки от тях, отиваха дори до Дан.

31 Царят направи и капища на високите места, и постави жреци от всякакви люде, които не бяха от Левиевите потомци.

32 Тогава Еровоам установи празник в осмия месец, на петнадесетия ден от месеца, подобен на празника, който става в Юда, и принесе жертва на жертвеника. Така направи и във Ветил, като пожертвува на телетата, които бе направил; и настани във Ветил жреците на високите места, които бе направил.

33 И на петнадесетия ден от осмия месец, в месеца, който бе измислил от сърцето си, принесе жертва на жертвеника, който бе издигнал във Ветил; и установи празник за израилтяните, и възкачи се на жертвеника за да покади.

ГЛАВА 13

И, ето, един Божий човек дойде от Юда във Ветил чрез Господното слово; а Еровоам стоеше при жертвеника за да покади.

2 И човекът извика против жертвеника чрез Господното слово, казвайки: Жертвениче, жертвениче, така говори Господ: Ето, син ще се роди на Давидовия дом, на име Иосия, и ще заколи върху тебе жреците от високите места, които кадят върху тебе; и човешки кости ще се изгорят върху тебе.

3 И в същия ден той даде знамение, като рече: Ето знамението, което изговори Господ: Ето, жертвеникът ще се разцепи, и пепелта, която е на него, ще се разсипе.

4 А, когато цар Еровоам чу думите, които Божият човек извика против жертвеника във Ветил, простря ръката си от жертвеника и рече: Хванете го. И ръката му, която простря против него, изсъхна, така щото не можа да я потегли надире към себе си.

5 Също и жертвеникът се разцепи и пепелта се разсипа от жертвеника, според знамението, което Божият човек даде чрез Господното слово.

6 Тогава царят проговаряйки, каза на Божия човек: Изпроси, моля, благоволението на Господа твоя Бог, и моли се за мене, за да ми се възстанови ръката. И тъй, Божият човек се помоли Господу; и ръката на царя му се възстанови и стана както беше по-напред.

7 Тогава царят каза на Божия човек: Дойди с мене у дома и обядвай, и ще ти дам подарък.

8 Но Божият човек рече на царя: Ако щеш да ми дадеш половината от дома си, няма да вляза с тебе, нито ще ям хляб, нито ще пия вода на това място;

9 защото така ми бе заръчано чрез Господното слово, което ми каза: Не яж хляб там,

нито пий вода, и не се връщай през пътя, по който бе отишъл.

10 Така той си тръгна по друг път, и не се върна през пътя по който бе дошъл във Ветил.

11 А във Ветил живееше един стар пророк; и синовете му дойдоха та му разказаха всичките дела, които Божият човек бе сторил онзи ден във Ветил; разказаха още на баща си и думите, които бе говорил на царя.

12 И баща им каза: През кой път си отиде? А синовете му бяха видели през кой път си отиде Божият човек, който беше дошъл от Юда.

13 Той, прочее, каза на синовете си: Пригответе ми осела. И те му приготвиха осела; а той, като го възседна,

14 отиде подир Божия човек, и го намери седнал под един дъб; и каза му: Ти ли си Божият човек дошъл от Юда? И рече: Аз съм.

15 Тогава му каза: Дойди с мене у дома и яж хляб.

16 А той рече: Не мога да се върна с тебе, нито да сляза у тебе, нито ще ям хляб, нито ще пия вода с тебе на това място;

17 защото ми се каза чрез Господното слово: Да не ядеш хляб, нито да пиеш вода там, нито, като се върнеш, да отидеш през пътя по който си дошъл.

18 А той му каза: И аз съм пророк както си ти; и ангел ми говори чрез Господното слово, казвайки: Върни го със себе си у дома си за да яде хляб и да пие вода. Обаче той го лъжеше.

19 И тъй, човекът се върна с него та яде хляб в къщата му и пи вода.

20 А като седяха на трапезата, Господното слово дойде към пророка, който беше го върнал,

21 та извика към Божия човек, който беше дошъл от Юда, и рече: Така говори Господ, понеже ти не послуша Господното слово, и не опази заповедта, която ти даде Господ твоят Бог,

22 но се върна та яде хляб и пи вода на мястото, за което Той ти рече да не ядеш хляб, нито да пиеш вода там, затова тялото ти няма да се положи в гроба на бащите ти.

23 И след като човекът беше ял хляб и пил, старият пророк оседла осела на пророка, когото бе върнал.

24 А като си отиде той, лъв го намери на пътя и го уби; и тялото му бе простряно на пътя, и оселът стоеше при него; също и лъвът стоеше при тялото.

25 И, ето, човеци като минаваха видяха тялото простряно на пътя и лъва стоящ при тялото; и като дойдоха, известиха това в града, гдето живееше старият пророк.

26 А когато пророкът, който го беше върнал чу, рече: Това е Божият човек, който не послуша Господното слово; затова го предаде Господ на лъва, та го разкъса и го уби, според словото, което Господ му говори.

27 Тогава говори на синовете си, казвайки: Оседлайте ми осела. И те го оседлаха.

28 И той отиде та намери тялото му простряно на пътя, и оселът и лъвът стоящи при тялото; лъвът не бе изял тялото, нито бе разкъсал осела.

29 И пророкът дигна тялото на Божия човек та го качи на осела и занесе го; и старият пророк дойде в града си за да го оплаче и да го погребете.

30 И положи тялото му в своя гроб; и плакаха над него, казвайки: Уви, брате мой!

31 И като го погребва, говори на синовете си казвайки: Когато умра, погребете и мене в гроба, гдето е погребан Божият човек; турете костите ми при неговите кости;

³² защото непременно ще се изпълни това, което той извика чрез Господното слово против жертвеника във Ветил, и против всичките капища по високите места, които са в самарийските градове.

³³ Но след това Еровоам не се върна от лошия си път, но пак правеше от всякакви люде жреци за високите места; който пожелаеше, той го посвещаваше, за да има жреци на високите места.

³⁴ И това нещо беше грях за Еровоамовия дом, поради което да бъде изстребен и погубен от лицето на земята.

ГЛАВА 14

В онова време се разболя Авия, Еровоамовият син.

² И Еровоам каза на жена си: Стани, моля, предреди се така, щото да не познаят, че си Еровоамовата жена, и иди в Сило; ето там е пророкът Ахия, който ми каза, че ще царувам над тия люде.

³ Вземи със себе си десет хляба, сухари и едно гърне мед та иди при него; той ще ти яви какво ще стане на детето.

⁴ И тъй, Еровоамовата жена стори така; тя стана та отиде в Сило, и дойде в Ахиевата къща. А Ахия не можеше да вижда, защото очите му бяха се помрачили от старостта му.

⁵ А Господ беше рекъл на Ахия: Ето, Еровоамовата жена иде да се допита до тебе за сина си, защото е болен. Така и така да ѝ кажеш; защото, когато влезе, ще се престори на друга.

⁶ И тъй, като чу Ахия стъпването на нозете ѝ като влизаше във вратата, рече: Влез, Еровоамова жено; защо се преструваш на друга? Но аз съм пратен при тебе с тежки известия.

⁷ Иди, кажи на Еровоама: Така казва Господ Израилевият Бог: Понеже Аз те издигнах отсред людете, и те поставих вожд на людете Си Израиля,

⁸ и, като откъснах царството от Давидовия дом, дадох го на тебе, но пак ти не биде както слугата Ми Давида, който опази заповедите Ми и като Ме следва с цялото си сърце, за да върши само онова, което е право пред Мене,

⁹ но ти надмина в зло всички, които са били преди тебе, защото отиде и си направи други богове и леяни идоли, та Ме разгневи и отхвърли зад гърба си,

¹⁰ затова, ето, ще докарам зло на Еровоамовия дом, и ще изстребя от Еровоамовия род всеки от мъжки пол, както малолетния, така пълнолетния {Еврейски: Затворения така и свободния.} в Израиля, и ще измета Еровоамовия дом, както някой измита тора, догде не остане нищо.

¹¹ Който от Еровоамовия род умре в града, него кучетата ще изядат; а който умре в полето, въздушните птици ще го изядат; защото Господ каза това.

¹² Ти, прочее, стани, иди у дома си; и като влязат нозете ти в града, детето ще умре.

¹³ Целият Израил ще го оплаче, и ще го погребат; защото само то от Еровоамовия род ще се положи в гроб, понеже в него измежду Еровоамовия дом се намери нещо добро пред Господа Израилевия Бог.

¹⁴ А Господ ще си въздигне цар над Израиля, който ще изстреби Еровоамовия дом в оня ден; но що? даже и сега!

¹⁵ И Господ ще порази Израиля като тръст, която се клати у водата; и ще изкорени Израиля из тая добра земя, която е дал на бащите им, и ще ги разпръсне отатък

реката Ефрат, понеже направиха ашерите си та разгневиха Господа.

16 И ще предадете Израиля поради греховете, с които Еровоам съгреша, и с които направи Израиля да съгреша.

17 Тогава Еровоамовата жена стана та си отиде, и дойде в Терса; и като стъпи на прага на къщната врата, детето умря.

18 И целият Израил го оплака, и погребяха го, според словото, което Господ говори чрез слугата Си пророка Ахия.

19 А останалите дела на Еровоама, как воюва и как царува, ето, те са написани в Книгата на летописите на Израилевите царе.

20 Времето, през което Еровоам царуваше, беше двадесет и две години; и той заспа с бащите си, и вместо него се възцари син му Надав.

21 А Ровоам, Соломоновият син царуваше над Юда. Ровоам бе на четиридесет и една година, когато стана цар, и царува седемнадесет години в Ерусалим, града, който Господ бе избрал измежду всичките Израилеви племена за да настани името Си там. Името на майка му, амонката, бе Наама.

22 А Юда върши зло пред Господа; и раздражиха Го до ревнуване с извършените си грехове, които бяха повече от всичко, що бяха извършили бащите им.

23 Защото и те си издигнаха високи места и кумири и ашери на всеки висок хълм и под всяко зелено дърво.

24 Още в земята имаше мъжеложци, които постъпваха според всичките мерзости на народите, които Господ беше изгонил отпред израилтяните.

25 И в петата година от Ровоамовото царуване, египетският цар Сисак дойде против Ерусалим,

26 та отнесе съкровищата на Господния дом и съкровищата на царската къща; отнесе всичко; отнесе още всичките златни щитове, които Соломон бе направил.

27 А вместо тях цар Ровоам направи медни щитове и ги предаде в ръцете на началниците на телохранителите, които пазеха вратата и царската къща.

28 И когато влизаше царят в Господния дом, телохранителите ги държаха; после пак ги занасяха в залата на телохранителите.

29 А останалите дела на Ровоама, и всичко що извърши, не са ли написани в Книгата на летописите на Юдовите царе?

30 А между Ровоама и Еровоама имаше постоянна война.

31 И Ровоам заспа с бащите си, и погребан биде с бащите си в Давидовия град. Името на майка му, амонката, бе Наама. А вместо него се възцари син му Авия.

ГЛАВА 15

В осемнадесетата година от царуването на Еровоама Наватовия син, Авия се възцари над Юда;

2 и царува три години в Ерусалим. Името на майка му бе Мааха, Авесаломова дъщеря.

3 Той ходи във всичките грехове, които баща му бе сторил преди него; и сърцето му не бе свършено пред Господа неговия Бог, както сърцето на баща му Давида.

4 Но заради Давида Господ неговият Бог му даде светилник в Ерусалим, като издигна сина му подир него и утвърди Ерусалим;

5 защото Давид стори онова, което бе право пред Господа, и през всичките дни на

живота си, не се отклоняваше от нищо, което му заповяда, освен в делото относно хетееца Урия.

⁶ И между Ровоама и Еровоама имаше война през всичките дни на Ровоамовия живот.

⁷ А останалите дела на Авия, и всичко що извърши, не са ли написани в книгата на Юдовите царе? Имаше война и между Авия и Еровоама.

⁸ И Авия заспа с бащите си, и погребяха го в Давидовия град; и вместо него се възцари син му Аса.

⁹ Аса се възцари над Юда в двадесетата година на Израилевия цар Еровоама,

¹⁰ и царува в Ерусалим четиридесет и една година. Името на майка му бе Мааха, Авесаломова дъщеря.

¹¹ И Аса върши това, което бе право пред Господа, както баща му Давид.

¹² Той отмахна мъжеложците от земята, и дигна всичките идоли, които бяха направили бащите му.

¹³ А още свали и майка си Мааха да не бъде царица, понеже тя бе направила отвратителен идол на Ашера; и Аса съсече нейния идол та го изгори при потока Кедрон.

¹⁴ Но високите места не се премахнаха; сърцето обаче на Аса бе свършено пред Господа през всичките му дни.

¹⁵ И той донесе в Господния дом посветените от баща му вещи, и посветените от самия него вещи, сребро, злато и съдове.

¹⁶ И между Аса и Израилевия цар Вааса имаше война през всичките им дни.

¹⁷ И Израилевият цар Вааса като възлезе против Юда, съгради Рама, за да не оставя никого да излиза от Юдовия цар Аса, нито да влиза при него.

¹⁸ Тогава Аса взе всичкото сребро и злато, останало в съкровищата на Господния дом и в съкровищата на царската къща, та ги даде в ръцете на слугите си; и цар Аса ги прати при сирийския цар Венадад, син на Тавримона, син на Есиона, който живееше в Дамаск, да рекат:

¹⁹ Нека има договор между мене и тебе, както е имало между баща ми и твоя баща; ето, пратих ти подарък сребро и злато; иди, развали договора си с Израилевия цар Вааса, за да се оттегли от мене.

²⁰ И Венадад послуша цар Аса та прати началниците на силите си против Израилевите градове, и порази Иион, Дан, Авел-вет-мааха и целия Хинерот с цялата Нефталимова земя.

²¹ А Вааса, като чу това, престана да гради Рама, и установи се в Терса.

²² Тогава цар Аса възгласи на целия Юда, без никакво изключение та дигнаха камъните на Рама и дърветата ѝ, с които Вааса градеше; и с тях цар Аса съгради Гава Вениаминова и Масфа.

²³ А всичките останали дела на Аса, всичкото му юначество, всичко що извърши, и градовете, които съгради, не са ли написани в Книгата на летописите на Юдовите царе? А във време на старостта си той се разболя от болест в нозете.

²⁴ И Аса заспа с бащите си, и биде погребан с бащите си в града на баща си Давида; а вместо него се възцари син му Иосафат.

²⁵ А във втората година на Юдовия цар Аса, над Израил се възцари Надав Еровоамовият син, и царува над Израил две години.

²⁶ Той върши зло пред Господа, като ходи в пътя на баща си, и в греха му, чрез който направи Израил да греши.

- ²⁷ А Вааса, Ахиевият син, от Исахаровия дом, направи заговор против него; и Вааса го уби в Гиветон, който принадлежеше на филистимците; защото Надав и целият Израил обсаждаха Гиветон.
- ²⁸ А Вааса го уби в третата година на Юдовия цар Аса, и се възцари вместо него.
- ²⁹ И щом се възцари, изби целия Еровоамов род; не остави на Еровоама нищо живо, което не изтреби, според словото, което Господ говори чрез слугата Си Ахия силонеца,
- ³⁰ поради греховете, с които Еровоам съгреши, и чрез които направи Израиля да греши, и поради раздражението, с което предизвика гнева на Господа Израилевия Бог.
- ³¹ А останалите дела на Надава, и всичко що извърши, не са ли написани в Книгата на летописите на Израилевите царе?
- ³² И между Аса и Израилевия цар Вааса имаше война през всичките им дни.
- ³³ В третата година на Юдовия цар Аса се възцари в Терса Вааса Ахиевият син над целия Израил, и царува двадесет и четири години.
- ³⁴ Той върши зло пред Господа, като ходи в пътя на Еровоама, и в греха му, чрез който направи Израиля да греши.

ГЛАВА 16

Тогава дойде Господното слово към Ииуя Ананиевия син против Вааса, и рече:

- ² Понеже, като те издигнах от пръстта, и те поставих вожд на людете Си Израиля, ти ходи в пътя на Еровоама, и направи людете Ми Израиля да съгрешат та да Ме разгневят с греховете си,
- ³ ето, изстребвам свършено Вааса и рода му, и ще направя твоя род както рода на Еровоама Наватовия син.
- ⁴ Който от Ваасовия род умре в града, него кучетата ще изядат; а който негов умре в полетата, него въздушните птици ще изядат.
- ⁵ А останалите дела на Вааса, и онова, което извърши, и юначеството му, не са ли написани в Книгата на летописите на Израилевите царе?
- ⁶ И Вааса заспа с бащите си, и биде погребан в Терса; а вместо него се възцари син му Ила.
- ⁷ При това, Господното слово дойде чрез пророка Ииуй, Ананиевия син, против Вааса и против рода му, както поради всичките злини, които извърши пред Господа та Го разгневи с делата на ръцете си и стана подобен на рода на Еровоама, така и понеже порази тоя род.
- ⁸ В двадесет и шестата година на Юдовия цар Аса, Ила Ваасовият син се възцари над Израиля в Терса, и царува две години.
- ⁹ А слугата му Зимрий, началник на половината от военните му колесници, направи заговор против него, когато беше в Терса, та пиеше и се опиваше в къщата на домоуправителя си Арса в Терса.
- ¹⁰ Зимрий влезе, та като го порази уби го, в двадесет и седмата година на Юдовия цар Аса, и възцари се вместо него.
- ¹¹ А щом се възцари и седна на престола си, веднага порази целия Ваасов род; не му остави никого от мъжки пол, нито сродниците му, нито приятелите му.
- ¹² Така Зимрий изтреби целия Ваасов род, според словото, което Господ говори

против Вааса чрез пророка Ииуй,

13 за всичките грехове на Вааса, и за греховете на сина му Ила, с които те съгрешиха, и чрез които направиха Израиля да съгреси, та разгневиха Господа Израилевия Бог със суетите си {Т.е., С идолите си}.

14 А останалите дела на Ила, и всичко, което извърши, не са ли написани в Книгата на летописите на Израилевите царе?

15 В двадесет и седмата година на Юдовия цар Аса, Зимрий царува седем дена в Терса. А людете бяха разположени в стан против Гиветон, който принадлежеше на филистимците.

16 И людете, които бяха в стана, като чува да казват: Зимрий направил заговор, при това убил и царя, то същия ден, в стана, целият Израил направи военачалника на войската Амрий цар над Израиля.

17 Тогава Амрий и целият Израил с него възлязоха от Гиветон та обсадиха Терса.

18 А Зимрий, като видя, че градът беше превзет, влезе във вътрешната царска къща та изгори царската къща с огън, и себе си в нея, и умря,

19 за греховете, с които съгреси, като върши зло пред Господа, и ходи в пътя на Еровоама и в греха, който той стори, като направи Израиля да греши.

20 А останалите дела на Зимрия, и измяната, която извърши, не са ли написани в Книгата на летописите на Израилевите царе?

21 Тогава Израилевите люде се разделиха на две части: половината от людете последваха Тивния Гинатовия син, за да направят него цар, а половината последваха Амрия.

22 Но людете, които последваха Амрия, надделяха над людете, които последваха Тивния Гинатовия син; и Тивний умря, а възцари се Амрий.

23 В тридесет и първата година на Юдовия цар Аса, се възцари Амрий над Израиля и царува дванадесет години. И когато беше царувал шест години в Терса,

24 купи самарийския хълм от Семера за два таланта сребро; и съгради град на хълма и нарече града, който съгради, Самария, по името на Семера, притежателя на хълма.

25 Амрий върши зло пред Господа, даже вършеше по-зле от всичките що бяха преди него;

26 защото ходеше във всичките пътища на Еровоама Наватовия син, и в неговия грях, чрез който направи Израиля да греши та да разгневят Господа Израилевия Бог със суетите си.

27 А останалите дела, които Амрий направи, и юначествата, които показва, не са ли написани в Книгата на летописите на Израилевите царе?

28 И Амрий заспа с бащите си, и биде погребан в Самария; а вместо него се възцари син му Ахаав.

29 И в тридесет и осмата година на Юдовия цар Аса, се възцари над Израиля Ахаав Амриевият син; и Ахаав Амриевият син царува над Израиля в Самария двадесет и две години.

30 А Ахаав, Амриевият син, върши зло пред Господа повече от всичките, които бяха преди него.

31 И като, че беше малко това, че ходеше в греховете на Еровоама Наватовия син, при това той взе за жена Езавел, дъщеря на сидонския цар Етваал, и отиде да служи на Ваала и да му се покланя.

32 И издигна жертвеник на Ваала във Вааловото капище, което построи в Самария.

- ³³ Ахаав направи и ашера; тъй че от всичките Израилеви царе, които бяха преди него, Ахаав извърши най-много да разгневи Господа Израилевия Бог.
- ³⁴ В неговите дни ветилецът Хиил съгради Ерихон; тури основите му със смъртта на първородния си син Авирон, и постави вратите му със смъртта на най-младия си син Селув, според словото, което Господ говори чрез Исуса Навиевия син.

ГЛАВА 17

Атесвиецът Илия, който бе от галаадските жители, рече на Ахаава: В името на живия Господ, Израилевия Бог, Комуто служа, заявявам ти че през тия години няма да падне роса или дъжд освен чрез дума от мене.

² И Господното слово дойде към него и рече:

³ Иди от тука, обърни се към изток, и скрий се при потока Херит, който е срещу Иордан.

⁴ Ще пиеш от потока; а на враните заповядах да те хранят там.

⁵ И той отиде та стори според Господното слово; защото отиде и седна при потока Херит, който е срещу Иордан.

⁶ И враните му донасяха хляб и месо заран, и хляб и месо вечер; а той пиеше от потока.

⁷ А след известно време потокът пресъхна, понеже не вали дъжд по земята.

⁸ Тогава Господното слово дойде към него и рече:

⁹ Стани, иди в Сарепта сидонска и седи там; ето, заповядах на една вдовица там, да те храни.

¹⁰ И тъй, той стана та отиде в Сарепта. И като дойде при градската порта, ето там една вдовица, която събираше дърва; и той извика към нея и рече: Донеси ми, моля, малко вода в съд да пия.

¹¹ И като отиваше да донесе, той извика към нея и рече: Донеси ми, моля, и залък хляб в ръката си.

¹² А тя рече: Заклевам се в живота на Господа твоя Бог, нямам ни една пита, но само една шепа брашно в делвата и малко дървено масло в стомната и, ето, събирам две дръвчета, за да ида и да го приготвя за мене и за сина ми да го изядем и да умрем.

¹³ А Илия й рече: Не бой се; иди, стори както каза; но омеси от него първо за мене една малка пита та ми донеси, а после пригответи за себе си и за сина си;

¹⁴ защото така казва Господ Израилевият Бог: Делвата с брашното няма да се изпразни, нито стомната с маслото ще намалее, до деня, когато Господ даде дъжд на земята.

¹⁵ И тя отиде та стори според каквото каза Илия; и тя и той и домът й ядоха много дни.

¹⁶ Делвата с брашното не се изпразни, нито стомната с маслото намаля, според словото, което Господ говори чрез Илия.

¹⁷ А след това, синът на жената, домакинята, се разболя; и болестта му бе тъй тежка, щото не остана дишане в него.

¹⁸ Тогава тя рече на Илия: Какво има между мене и тебе, Божий човече? Дошъл ли си при мене, за да ми припомниш греховете и да умориш сина ми?

¹⁹ А той й каза: Дай ми сина си. И като го взе от пазухата й та го изнесе на горната стая, гдето живееше, положи го на леглото си.

- ²⁰ И извика към Господа и рече: Господи Боже мой! нанесъл ли си зло и на вдовицата, при която живея, като си уморил сина й?
- ²¹ Тогава той се простря три пъти върху детето, и извика към Господа, казвайки: Господи Боже мой, моля Ти се, нека се върне душата на това дете в него.
- ²² И Господ послуша Илиевия глас, та се върна душата на детето в него и то оживя.
- ²³ Тогава Илия взе детето та го занесе от горната стая в къщата и даде го на майка му; и Илия рече: Виж, синът ти е жив.
- ²⁴ И жената каза на Илия: Сега познавам, че си Божий човек, и че Господното слово, което говориш, е истина.

ГЛАВА 18

А след дълго време, в третата година, Господното слово дойде към Илия и рече: Иди, яви се на Ахаава; и ще дам дъжд на земята.

- ² Илия, прочее, отиде да се яви на Ахаава. А гладът бе тежък в Самария.
- ³ А Ахаав беше повикал домоуправителя Авдия. (А Авдия се боеше много от Господа;
- ⁴ защото, когато Езавел изстребваше Господните пророци, Авдия бе взел сто пророка та бе ги скрил, петдесет в една пещера и петдесет в друга, и беше ги хранил с хляб и вода).
- ⁵ И Ахаав беше казал на Авдия: Обиколи земята и иди към всичките водни извори и към всичките потоци, дано намерим трева за да запазим живота на конете и на мъските, и да не се лишим от животните.
- ⁶ И тъй, те бяха разделили земята помежду си, за да я обиколят: Ахаав беше отишъл сам по един път, а Авдия беше отишъл сам по друг път.
- ⁷ И като беше Авдия на пътя, ето, Илия го среща; и той го позна и падна на лице и рече: Ти ли си, господарю мой Илие:
- ⁸ А той каза: Аз съм. Иди, кажи на господаря си: Ето Илия.
- ⁹ А той каза: В що съм съгрешил, та искаш да предадеш слугата си в ръката на Ахаава, за да ме убие?
- ¹⁰ Заклевам ти се в живота на Господа твоя Бог, че няма народ или царство, гдето да не е праснал господарят ми да те търси; и когато кажеха: Няма го тук, той заклеваше царството и народа, че не са те намерили.
- ¹¹ А сега ти казваш: Иди, кажи на господаря си: Ето Илия.
- ¹² А щом се отделя от тебе, Господният Дух ще те отведе, гдето аз не зная; и така, когато отида да известя на Ахаава, че си тук, и той не те намери, ще ме убие. Но аз, твоят слуга, се боя от Господа още от младостта си.
- ¹³ Не е ли известно на господаря ми що сторих, когато Езавел убиваше Господните пророци, как скрих сто души от Господните пророци, петдесет в една пещера и петдесет в друга, и храних ги с хляб и вода?
- ¹⁴ А сега ти казваш: Иди, кажи на господаря си: Ето Илия; и той ще ме убие!
- ¹⁵ Но Илия рече: Заклевам ти се в живота на Господа на Силите, Комуто служа, днес ще му се явя.
- ¹⁶ И тъй, Авдия отиде да посрещне Ахаава и му извести. И Ахаав отиде да посрещне Илия.
- ¹⁷ А като видя Илия, Ахаав му рече: Ти ли си, смутителю на Израиля?

- 18 А той отговори: Не смуцавам аз Израилия, но ти и твоят бащин дом; защото вие оставихте Господните заповеди, и ти последва ваалимите.
- 19 Сега, прочее, прати та събери при мене целия Израил на планината Кармил, и четиристотин и петдесет Ваалови пророци, и четирите стотин пророци на Ашера, които ядат на Езавелината трапеза.
- 20 И така, Ахаав прати до всичките израилтяни та събра пророците на планината Кармил.
- 21 Тогава Илия дойде при всичките люде та рече: До кога ще се колебаете между две мнения? Иеова, ако е Бог, следвайте Го; но ако е Ваал, следвайте него. А людете не му отговориха ни дума.
- 22 Тогава Илия рече на людете: Само аз останах Господен пророк; а Вааловите пророци са четиристотин и петдесет мъже.
- 23 Те, прочее, нека ни дадат два юнеца; и нека изберат единия юнец за себе си, нека го разсекат и го турят на дървата, но огън да не турят отдолу; и аз ще приготвя другия юнец и ще го туря на дървата, но огън няма да туря отдолу.
- 24 Тогава вие призовете името на вашия бог, и аз ще призова името на Господа; и оня бог, който отговори с огън, той нека е Бог. И всичките люде в отговор казаха: Добро е каквото си казал.
- 25 И тъй, Илия каза на Вааловите пророци: Изберете си единия юнец та го пригответе вие първо, защото сте мнозина; и призовете името на бога си, огън обаче не туряйте отдолу.
- 26 И те взеха юнеца, който им се даде, та го приготвиха, и призоваха името на Ваала от сутринта дори до пладне, като викаха: Послушай ни, Ваале! Но нямаше глас, нито кой да отговори; и те скачаха около жертвеника, който бяха издигнали.
- 27 А около пладне Илия им се присмиваше като казваше: Викайте със силен глас, защото е бог! той или размишлява, или има някаква работа, или е на път, или - може би - спи и трябва да се събуди.
- 28 И те викаха със силен глас и режеха се според обичая си с мечове и с ножове, догде бликна кръв от тях.
- 29 И като мина пладне, те пророкуваха до часа на вечерния принос; но нямаше глас нито кой да отговори, нито кой да внимава.
- 30 Тогава Илия каза на всичките люде: Приближете се при мене. И всичките люде се приближиха при него. И той поправи Господния олтар, който беше съборен;
- 31 защото Илия взе дванадесет камъни, според числото на племената на синовете на Якова, към когото дойде Господното слово и рече: Израил ще бъде името ти.
- 32 И с камъните издигна олтар в Господното име; и около олтара направи окоп, доволно голям да побира две сати семе.
- 33 И като нареди дървета, насече юнеца на късове та го положи на дървата, и каза: Напълнете четири бъчви с вода, та излейте на всеизгарянето и на дървата.
- 34 И рече: Повторете. И повториха. Рече още: Потретете. И потретиха.
- 35 И водата обикаляше около олтара, още и окопът се напълни с вода.
- 36 А в часа на вечерния принос, пророк Илия се приближи и каза: Господи, Боже Авраамов, Исаков и Израилев, нека стане известно днес, че Ти си Бог в Израилия, и аз Твой слуга, и че според Твоето слово аз сторих всички тия неща.
- 37 Послушай ме, Господи, послушай ме, за да познаят тия люде, че Ти, Господи, си Бог, и че Ти си възвърнал сърцата им надире.
- 38 Тогава огън от Господа падна та изгори всеизгарянето, дървата, камъните и

пръстта, и облиза водата, която бе в окопа.

39 И всичките люде, когато видяха това, паднаха на лицата си и рекоха: Иеова, Той е Бог; Иеова, Той е Бог.

40 И Илия им каза: Хванете Вааловите пророци; ни един от тях да не избяга. И хванаха ги; и Илия ги заведе при потока Кисон и там ги изкла.

41 Тогава Илия каза на Ахаава: Качи се, яж и пий, защото се чува глас на изобилен дъжд.

42 И тъй, Ахаав възлезе да яде и да пие; а Илия се възкачи на връх Кармил, и като се наведе до земята тури лицето си между коленете си,

43 и рече на слугата си: Възлез сега, погледни към морето. И той възлезе та погледна и рече: Няма нищо. А Илия рече: Иди пак, до седем пъти.

44 И седем пъти той рече: Ето, малък облак, колкото човешка длан, се издига от морето. Тогава Илия каза: Иди, кажи на Ахаава: Впрегни колесницата си та слез, за да те не спре дъждът.

45 А между това небето се помрачи от облаци и вятър, и заваля силен дъжд. И Ахаав, возейки се, отиде в Езраел.

46 И Господната ръка, бидейки върху Илия, той стегна кръста си, та се завтече пред Ахаава до входа на Езраел.

ГЛАВА 19

И Ахаав съобщи на Езавел всичко, що бе сторил Илия, и как бе избил с меч всичките пророци.

2 Тогава Езавел прати човек до Илия да каже: Така да ми направят боговете, да! и повече да притурят, ако утре, около тоя час, не направя твоя живот както живота на един от тях.

3 А като видя това {Или: А Илия се убоя и.}, Илия стана и отиде за живота си, и като дойде във Вирсавее Юдово, остави слугата си там.

4 А сам той отиде на едnodневен път в пустинята, и дойде та седна под една смрика; и поиска за себе си да умре, казвайки: Доволно е, сега, Господи, вземи душата ми, защото не съм по-добър от бащите си.

5 Тогава легна и заспа под смриката; после, ето, ангел се допря до него и му рече: Стани, яж.

6 И погледна, и ето при главата му пита печена на жаравата и стомна с вода. И яде и пи, и пак легна.

7 А ангелът Господен дойде втори път та се допря до него, и рече: Стани, яж, защото пътят е много дълъг за тебе.

8 И той стана та яде и пи, и със силата от онова ястие пътува четиридесет дена и четиридесет нощи до Божията планина Хорив.

9 И там влезе в една пещера, гдето се засели; и ето, Господното слово дойде към него та му рече: Що правиш тук, Илие?

10 А той каза: Аз съм бил много ревнив за Господа Бога на Силите; защото израилтяните оставиха завета Ти, събориха олтарите Ти и избиха с меч пророците Ти; само аз останах, но и моя живот искат да отнемат.

11 И словото му каза: Излез та застани на планината пред Господа. И, ето, Господ минаваше и голям силен вятър цепеше бърдата и сломяваше скалите пред Господа,

но Господ не бе във вятъра; а подир вятъра земертърс, но Господ не бе в земертърса;

¹² И подир земертърса огън, но Господ не бе в огъня; а подир огъня тих и тънък глас.

¹³ И Илия, като го чу, покри лицето си с кожата си, излезе и застана при входа на пещерата. И, ето, глас дойде към него, който рече: Що правиш тук, Илие?

¹⁴ И той каза: Аз съм бил много ревнив за Господа Бога на Силите; защото израилтяните оставиха завета Ти, събориха олтарите Ти, и избиха с меч пророците Ти; само аз останах но и моя живот искат да отнемат.

¹⁵ Но Господ му рече: Иди, върни се по пътя си през пустинята в Дамаск, и когато пристигнеш, помажи Азаила за цар над Сирия;

¹⁶ а Ииуя Намесиевия син помажи за цар над Израиля; и Елисея Сафатовия син, от Авелмеола, помажи за пророк вместо тебе.

¹⁷ И ще стане, че който се избави от Азаиловия меч него Ииуй ще убие; и който се избави от Ииувия меч, него Елисей ще убие.

¹⁸ Оставил съм Си, обаче, в Израиля седем хиляди души, всички ония, които не са преклонили колена пред Ваала, и всички, чиито уста не са го целунали.

¹⁹ И тъй, Илия тръгна от там и намери Елисея Сафатовия син, който ореше с дванадесет двойки волове пред себе си; и сам бе с дванадесетата; и Илия мина към него и хвърли кожата си върху него.

²⁰ А той остави воловете та се завтече подир Илия и рече: Нека целуна, моля, баща си и майка си, и тогава ще те последвам. А Илия му каза: Иди, върни се, защото какво съм ти сторил?

²¹ И той се върна отподире му, та взе двойката волове и ги закла, а с приборите на воловете опече месото им, и даде на людете, та ядоха. Тогава стана та последва Илия, и му слугуваше.

ГЛАВА 20

Тогава сирийският цар Венадад, събра цялата си войска; (а имаше с него тридесет и двама царе, и коне и колесници); и влезе та обсади Самария и воюваше против нея.

² И прати човечи на Израилевия цар Ахаава, в града, да му кажат: Така казва Венадад:

³ Среброто и златото ти е мое; тоже и жените ти и най-добрите от чадата ти са мои.

⁴ И Израилевият цар в отговор рече: Според както казваш, господарю мой царю, твой съм аз и все що имам.

⁵ А пратениците пак дойдоха та рекоха: Така говори Венадад, казвайки: Наистина пратих до тебе да кажат: Ще дадеш на мене среброто си, златото си, жените си и чадата си;

⁶ обаче утре, около тоя час, ще пратя слугите си при тебе, които да претърсят къщата ти и къщите на слугите ти; и все що ти се вижда желателно ще го турят в ръцете си и ще го отнемат.

⁷ Тогава Израилевият цар повика всичките старейшини на страната та рече: Забележете, моля и вижте, че тоя човек търси повод за зло; защото прати до мене за жените ми, за чадата ми, за среброто ми и за златото ми, и не му отказах нищо.

⁸ А всичките старейшини и всичките люде му рекоха: Да не го послушаш, нито да склониш.

- ⁹ Затова, той каза на Венададовите пратеници: Кажете на господаря ми царя: Всичко каквото ти заръча на слугата си изпърво ще го направя, но това нещо не мога да направя. И тъй, пратениците си отидоха та му занесоха отговор.
- ¹⁰ Тогава Венадад прати до него да кажат: Така да ми направят боговете, да! и повече да притурят, ако пръстта на Самария бъде достатъчна по за една шепа на всичките люде, които ме следват.
- ¹¹ Но Израилевият цар в отговор рече: кажете му: Оня, който опасва оръжия, нека не се хвали както оня, който ги разпасва.
- ¹² А когато Венадад чу тая дума, той и царете, които бяха с него, пиеха в шатрите; и рече на слугите си: Опълчете се. И те се опълчиха против града.
- ¹³ И, ето, един пророк дойде при Израилевия цар Ахаав и каза: Така казва Господ, виждаш ли цялото това голямо множество? ето, Аз днес го предавам в ръцете ти; и ще познаеш, че Аз съм Господ.
- ¹⁴ А Ахаав рече: Чрез кого? А той каза: Така казва Господ, Чрез слугите на областните управители. Тогава рече: Кой ще почне сражението? И той отговори: Ти.
- ¹⁵ Тогава Ахаав събра слугите на областните управители, които бяха двеста и тридесет и двама души, и след тях събра всичките люде, всичките израилтяни, които бяха седем хиляди души;
- ¹⁶ и те излязоха около пладне. А Венадад пиеше и се опиваше в шатрите, той и царете, тридесет и двамата съюзени с него царе.
- ¹⁷ Първи излязоха слугите на областните управители; и когато прати Венадад да се научи, известиха му казвайки: Мъже излязоха из Самария.
- ¹⁸ А той рече: Било, че са излезли с мир, хванете ги живи, или ако са излезли за бой, пак ги живи хванете.
- ¹⁹ И тъй, слугите на областните управители и войската, която ги следваше, излязоха из града.
- ²⁰ И всеки уби човека насреща си; и сирийците побягнаха, и Израил ги преследва; а сирийският цар Венадад се отърва на кон с конниците.
- ²¹ Тогава Израилевият цар излезе та порази бягащите на конете и в колесниците, и нанесе на сирийците голямо поражение.
- ²² След това, пророкът дойде при Израилевия цар и му рече: Иди, укрепи се; размисли, и внимавай какво да направиш; защото, след като се измине една година, сирийският цар ще дойде против тебе.
- ²³ А слугите на сирийския цар му рекоха: Техният бог е планински бог, затова израилтяните надделяха над нас; но ако се бием с тях на полето, непременно ние ще надделеem над тях.
- ²⁴ Затова, ето какво да направиш: отмахни всеки от царете от мястото му, и вместо тях постави военачалници.
- ²⁵ После ти си събери войска колкото войската, която ти изгуби, кон вместо кон, колесница вместо колесница; и нека се бием с тях на полето, и непременно ще надделеem над тях. И той послуша гласа им та направи така.
- ²⁶ Тогава, след като се измина една година, Венадад събра сирийците, и възлезе в Афек, за да се бие с Израиля.
- ²⁷ И израилтяните, като бяха събрани и продоволствувани, отидоха насреща им; и израилтяните разположиха стана си срещу тях, като две малки кози стада, а сирийците изпълниха страната.
- ²⁸ Тогава Божият човек дойде та говори на Израилевия цар, казвайки: Така говори

Господ, понеже сирийците рекоха: Иеова е Бог на планините, а не Бог на долините, затова ще предам в ръката ти цялото това голямо множество; и ще познаете, че Аз съм Иеова.

29 И стояха разположени в стан едни срещу други седем дена, а на седмия ден завързаха бой; и израилтяните избиха от сирийците сто хиляди пешаци в един ден.

30 А останалите, като побягнаха до Афек, в града, стената падна върху двадесет и седем хиляди от останалите мъже. Побягна и Венадад та влезе в града, гдето се криеше из клет в клет.

31 Тогава слугите му му казаха: Ето сега, чули сме, че царете от Израилевия дом били милостиви царе; нека турим, прочее, вретича на кръстовете си и въжета на главите си, и нека излезем при Израилевия цар, дано би ти пощадил живота.

32 И тъй, като се препасаха с вретича около кръстовете си и туриха въжета на главите си, дойдоха при Израилевия цар та рекоха: Слугата ти Венадад казва: Моля ти се, остави ме да живея. А той каза: Жив ли е още? брат ми е.

33 А мъжете взеха това за добър знак, и побързаха да го уловят от него, и казаха: Брат ти Венадад. И той каза: Идете, доведете го. И когато дойде Венадад при него, той го качи на колесницата си.

34 Тогава Венадад му рече: Градовете, които баща ми превзе от твоя баща, ще ти ги върна; и ти си направи улици в Дамаск както си направи баща ми в Самария. А Ахаав отговори: И аз ще те пусна с тоя договор. Така направи договор с него и го пусна.

35 Тогава един човек от пророческите ученици {Еврейски: Синовете на пророците.} рече на другаря си чрез Господното слово: Удари ме, моля. Но човекът отказа да го удари.

36 Затова, той му рече: Понеже ти не послуша Господния глас, ето, щом си тръгнеш от мене, лъв ще те убие. И щом тръгна от него, намери го лъв и го уби.

37 Сетне той намери друг човек и рече: Удари ме, моля. И човекът го удари и с удара го нарани.

38 Тогава пророкът си отиде и чакаше на пътя за царя, като бе се предрешил с покривало на очите си.

39 И когато минаваше царят, той извика към царя и рече: Слугата ти отиде всред сражението; и ето, един човек, като се отби на страна доведе едного при мене и рече: Пази тоя човек; ако побегне някак, тогава твоят живот ще бъде вместо неговия живот, или ще платиш един талант сребро.

40 И като се занимаваше слугата ти тук-таме, той се изгуби. А Израилевият цар му каза: Ето присъдата ти; ти сам си я изрекъл.

41 Тогава той побърза та дигна покривалото от очите си; и Израилевият цар го позна, че беше един от пророците.

42 А той му рече: Така казва Господ, понеже ти пусна от ръката си човека, когото Аз бях обрекъл на погубване, затова твоят живот ще бъде вместо неговия живот, и твоите люде вместо неговите люде.

43 И Израилевият цар дойде в Самария и отиде у дома си тъжен и огорчен.

ГЛАВА 21

След тия събития, понеже езраелецът Навутей имаше лозе в Езраел, близо до палата на самарийския цар Ахаава,

² Ахаав говори на Навутея казвайки: Дай ми лозето си да го имам за бостан {Еврейски: Градина за зеленчук.}, понеже е близо до къщата ми; и вместо него ще ти дам лозе по-добро от него, или, ако ти се види добре, ще ти дам стойността му в пари.

³ А Навутей рече на Ахаава: Да ми не даде Господ да ти дам бащиното си наследство.

⁴ И Ахаав дойде у дома си тъжен и огорчен поради думата, която езраелецът Навутей му каза, като рече: Не ща да ти дам бащиното си наследство. И като легна на леглото си, отвърна лицето си и не яде хляб.

⁵ Тогава жена му Езавел дойде при него та му рече: Защо е духът ти тъжен, та не ядеш хляб?

⁶ А той ѝ каза: Понеже говорейки на езраелеца Навутей рекох му: Дай ми лозето си с пари, или, ако обичаш, ще ти дам друго лозе вместо него; а той отговори: Не ща да ти дам лозето си.

⁷ А жена му Езавел му рече: Царуваш ли ти наистина над Израиля? Стани, яж хляб, и нека е весело сърцето ти; аз ще ти дам лозето на езраелеца Навутей.

⁸ И така, тя писа писма от Ахаавово име, и като ги запечата с печата му, прати писмата до старейшините и благородните, които бяха в града му, живеещи с Навутея.

⁹ В писмата писа, казвайки: Прогласете пост, и поставете Навутея на видно място пред хората;

¹⁰ и срещу него поставете двама лоши човеци да засвидетелствуват против него казвайки: Ти похули Бога и царя. Тогава го изведете вън и убийте го с камъни, и нека умре.

¹¹ И мъжете от града му, старейшините и благородниците, които живееха в града му, сториха според заповедта, която Езавел им бе пратила, според написаното в писмата, които им бе пратила:

¹² прогласиха пост, и поставиха Навутея на видно място пред хората.

¹³ И двамата лоши човеци влязоха и седнаха пред него; и лошите човеци свидетелствуваха против него, против Навутея, пред хората, казвайки: Навутей похули Бога и царя. Тогава го изведоха вън от града, та го убиха с камъни; и умря.

¹⁴ После пратиха до Езавел да кажат: Навутей е убит с камъни и умря.

¹⁵ А като чу Езавел, че Навутей бил убит с камъни и умрял, Езавел рече на Ахаава: Стани, присвои си лозето, което езраелецът Навутей отказа да ти даде с пари; защото Навутей не е жив, но е умрял.

¹⁶ И като чу Ахаав, че Навутей е умрял, Ахаав стана та слезе в лозето на езраелеца Навутей за да го присвои.

¹⁷ Но Господното слово дойде към тесвиеца Илия и рече:

¹⁸ Стани, слез да посрещнеш Израилевия цар Ахаава, който живее в Самария; ето, той е в Навутеевото лозе, гдето слезе да го присвои.

¹⁹ И да му говориш казвайки: Така казва Господ: Уби ли ти, а още присвои ли ти? Да му говориш още казвайки: Така казва Господ: На мястото, гдето кучетата лизаха Навутеевата кръв, кучетата ще лизат твоята кръв, да! твоята.

²⁰ И Ахаав каза на Илия: Намери ли ме, враже мой? А той отговори: Намерих те,

защото ти си продал себе си да вършиш зло пред Господа.

21 Ето казва Господ: Аз ще докарам зло върху тебе, ще те измета, и ще изстребя от Ахаава всеки от мъжки пол, както малолетния, така и пълнолетния {Еврейски: Затворения така и свободния.} в Израиля;

22 и ще направя дома ти като дома на Еровоама Наватовия син, и като дома на Вааса Ахиевия син, поради раздражението, с което Ме ти разгневи, като направи Израиля да съгреши.

23 Също и за Езавел говори Господ, казвайки: Кучетата ще изядат Езавел при рова на Езраел.

24 Който от Ахаавовия род умре в града, него кучетата ще изядат; а който умре в полето, него въздушните птици ще изядат.

25 (Никой, наистина, не биде подобен на Ахаава, който продаде себе си да върши зло пред Господа, като го подбуждаше жена му Езавел,

26 и който извърши много мерзости като следваше идолите, съвсем, както вършеха аморейците, които Господ беше изгонил пред израилтяните).

27 А Ахаав, като чу тия думи, раздра дрехите си, тури вретище на снагата си, пости и легеше обвит във вретище, и ходеше внимателно.

28 Тогава Господното слово дойде към тесвиеца Илиа и рече:

29 Видя ли как се смири Ахаав пред Мене? Понеже той се смири пред Мене, няма да докарам злото в неговите дни; в дните на сина му ще докарам злото върху дома му.

ГЛАВА 22

И минаха се три години без война между Сирия и Израиля.

2 А в третата година, когато Юдовият цар Иосафат слезе при Израилевия цар,

3 рече Израилевият цар на слугите си: Знаете ли, че Рамот-галаад е наш; а ние немарим {Еврейски: Мълчим.} да си го вземем от ръката на сирийския цар?

4 Рече и на Иосафата: Дохождаш ли с мене на бой в Рамот-галаад? И Иосафат каза на Израилевия цар: Аз съм както си ти, моите люде както твоите люде, моите коне както твоите коне.

5 Иосафат каза още на Израилевия цар: Моля, допитайте се сега до Господното слово.

6 Тогава Израилевият цар събра пророците си, около четиристотин мъже, та им каза: Да ида ли на бой против Рамот-галаад, или да не ида? А те казаха: Възлез и Господ ще го предаде в ръката на царя.

7 Обаче Иосафат каза: Няма ли тук, освен тия, някой Господен пророк, за да се допитаме чрез него?

8 И Израилевият цар рече на Иосафата: Има още един човек, Михей, син на Емла, чрез когото можем да се допитаме до Господа; но аз го мразя, защото не пророкува добро за мене, но зло. А Иосафат каза: Нека не говори така царят.

9 Тогава Израилевият цар повика един скопец и рече: Доведи скоро Михея син на Емла.

10 А Израилевият цар и Юдовият цар Иосафат седяха, всеки на престола си, облечени в одеждите си, на открито място при входа на самарийската порта; и всичките пророци пророкуваха пред тях.

11 А Седекия, Ханаановият син, си направи железни рогове, и рече: Така казва

Господ: С тия ще буташ сирийците догде ги довършиш.

12 Също и всичките пророци така пророкуваха, казвайки: Иди в Рамот-галаад, и ще имаш добър успех; защото Господ ще го предаде в ръката на царя.

13 А пратеникът, който отиде да повика Михея, му говори казвайки: Ето сега, думите на пророците, като из едни уста са добри за царя; моля, и твоята дума да бъде като думата на един от тях, и ти говори доброто.

14 А Михей рече: В името на живия Господ заявявам, че каквото ми рече Господ, това ще говоря.

15 И тъй, дойде при царя. И царят му каза: Михее, да идем ли на бой в Рамот-галаад, или да не идем? А той му отговори: Възлез и ще имаш добър успех; защото Господ ще го предаде в ръката на царя.

16 А царят му каза: Колко пъти ще те заклевам да ми не говориш друго освен истината в Господното име!

17 А той рече: Видях целия Израил пръснат по планините, като овци, които нямат овчар; и Господ рече: Тия нямат господар; нека се върнат всеки у дома си с мир.

18 Тогава Израилевият цар каза на Иосафата: Не рекох ли ти, че не ще прорече добро за мене, но зло?

19 А Михей рече: Чуй, прочее, Господното слово. Видях Господа седящ на престола Си, и цялото небесно множество стоящо около него отдясно и отляво.

20 И Господ рече: Кой ще примами Ахаава, за да отиде и да падне в Рамот-галаад? И един каза едно, а друг каза друго.

21 Сетне излезе един дух та застана пред Господа и рече: Аз ще го примамя.

22 И Господ му рече: Как? А той каза: Ще изляза и ще бъда лъжлив дух в устата на всичките му пророци. И Господ рече: Примамвай го, още и ще сполучиш; излез, стори така.

23 Сега, прочее, ето, Господ е турил лъжлив дух в устата на всички тия твои пророци; обаче Господ е говорил зло за тебе.

24 Тогава Седекия, Ханаановият син, се приближи та плесна Михея по бузата и каза: През кой път мина Господният Дух от мене, за да говори на тебе?

25 А Михей рече: Ето, ще видиш в оня ден, когато ще отиваш из клет в клет за да се криеш.

26 Тогава Израилевият цар каза: Хванете Михея та го върнете при градския управител Амон и при царския син Иоас.

27 И речете: Така казва царят: Турете тогава в тъмницата, и хранете го със затворническа порция хляб и вода {Еврейски: С хляб печален и вода печална.} догде си дойда с мир.

28 И рече Михей: Ако някога се върнеш с мир, то Господ не е говорил чрез мене. Рече още: Слушайте вие, всички племена.

29 И така, Израилевият цар и Юдовият цар Иосафат отидоха в Рамот-галаад.

30 И Израилевият цар рече на Иосафата: Аз ще се предреша като вляза в сражението, а ти облечи одеждите си. Прочее, Израилевият цар се предреши та влезе в сражението.

31 А сирийският цар бе заповядал на тридесет и двамата свои колесниченачалници, казвайки: Не се бийте нито с малък, нито с голям, но само с Израилевия цар.

32 А колесниченачалниците, като видяха Иосафата, рекоха: Несъмнено тоя ще е Израилевия цар; и отклониха се, да го ударят; но Иосафат извика.

- 33** И колесниченачалниците, като видяха, че не беше Израилевият цар, престанаха да го преследват и се върнаха.
- 34** А един човек стреля без да мери, и удари Израилевия цар между ставите на бронята му; за това той рече на колесничаря си: Обърни ръката си та ме изведи из сражението, защото съм тежко ранен.
- 35** И в оня ден сражението се усили; а царят биде подкрепен в колесницата си срещу сирийците, но привечер умря; и кръвта течеше от раната в дъното на колесницата.
- 36** И около захождането на слънцето, нададе се в стана вик, който казваше: Всеки да иде в града си и всеки на мястото си!
- 37** Така царят умря, и донесоха го в Самария, и погребяха царя в Самария.
- 38** И като миеха колесницата в самарийския водоем, гдето се миеха и блудниците, кучетата лижеха кръвта му, според словото, което Господ бе говорил.
- 39** А останалите дела на Ахаава, и всичко що върши, и къщата която построи от слонова кост, и всичките градове, които съгради, не са ли написани в Книгата на летописите на Израилевите царе?
- 40** Така Ахаав заспа с бащите си; и вместо него се възцари син му Охозия.
- 41** А над Юда се възцари Иосафат, син на Аса, в четвъртата година на Израилевия цар Ахаав.
- 42** Иосафат бе тридесет и пет години на възраст, когато се възцари, и царува двадесет и пет години в Ерусалим; а името на майка му беше Азува, дъщеря на Силея.
- 43** Той ходи съвършено в пътя на баща си Аса; не се отклони от него, а вършеше това, което бе право пред Господа. Високите места, обаче, не се отмахнаха; людето още жертвуваха и кадяха по високите места.
- 44** И Иосафат сключи мир с Израилевия цар.
- 45** А останалите дела на Иосафата, юначествата, които показва, и как воюваше, не са ли написани в Книгата на летописите на Юдовите царе.
- 46** Също той изстреби от земята останалите мъжеложници, които бяха останали от времето на баща му Аса.
- 47** В това време нямаше цар в Едом, но наместник царуваше.
- 48** Иосафат построи кораби като тарсийските, които да идат в Офир за злато; обаче не отидоха, защото корабите се разбиха в Есион-гавер.
- 49** Тогава Охозия Ахаавовият син каза на Иосафата: Нека отидат моите слуги с твоите слуги в корабите. Но Иосафат отказа.
- 50** И Иосафат заспа с бащите си, и биде погребан с бащите си в града на баща си Давида; и вместо него се възцари син му Иорам.
- 51** Охозия, Ахаавовият син, се възцари над Израиля в Самария, в седемнадесетата година на Юдовия цар Иосафат, и царува две години над Израиля.
- 52** Той върши зло пред Господа, като ходи в пътя на баща си, и в пътя на майка си, и в пътя на Еровоама, Наватовия син, който направи Израиля да греши;
- 53** защото служи на Ваала и му се поклони, и разгневи Господа Израилевия Бог според всичко, което бе вършил баща му.